

میتۆدى مهولموى بۆ گۆرینی نارهوا له رینگه كى كى (الفضيلة) و كۆشهكانى لهم بوارهدا، تۆزینه وهیهكى عهقیدهیه مه بهسگه راییه

پ. ی. د. ئارام جلال عبدالله شاهۆی.
زانکۆی سلىمانى- کۆلیجى زانسته ئىسلامیه كان - بهشى پهروهردهى ئایین.

رێکهوتى وهگرتنى تۆزینه وه: ۲۰۲۴/۱۰/۱۲ رێکهوتى بلاوگرده وه تۆزینه وه: ۲۰۲۵/۰۶/۲۲

پوختهی:

ئهم تۆزینه وهیه مهولیکه بۆ شروقه کردنی بابتهی گۆرینی نارهوا له کتیبی (الفضيلة) و كۆشهكانى زانای پایمهرز سید عبد الرحیمی مهولموى لهم بوارهدا، بۆمان روون دهکاتهوه که گۆرینی نارهوا، وهك شمشیری دوو سه ره وایه؛ ئه گهر پسیوران و زانایان به دانایی به کاریان هینا؛ ئهوا کۆمهله گه كان سه قامگیر دهکات و زانایان کاریگهریی به هیزی خویان ده بێت له دژی ستم و ستمکاراندا، به لām هه ركات گۆرینی نارهوا به دهستی کهسانی نهشار مزا له دق و مه بهستهکانی شه ربهت بێت؛ ئهوا ده بێته مایه ی ناسه قامگیریی کۆمه لگه و پشوی و په کخستنی په کیک له پایه سه ره کهیهکانی ئه و چاکسازیه ی ئیسلام کاری بۆ دهکات. کلێله وشه: مهولموى، کتیبی (الفضيلة)، گۆرینی نارهوا، بیروباوهر. مه بهسگه راییه.

منهج المولي حول تغيير المنكر من خلال كتاب الفضيلة وجهوده في هذا المجال
دراسة عقديّة مقاصدية

ملخص البحث: هذا البحث هو محاولة لبيان مسألة تغيير المنكر من خلال كتاب الفضيلة وجهود العلامة السيد عبد الرحيم المولي في هذا المجال، يبين أن تغيير المنكر هو سبب لحماية المجتمع واستقراره، ولكن بشروطه الخاصة التي صاغها العلماء على ضوء القرآن الكريم والأحاديث الشريفة وتعامل النبي (صلى الله عليه وسلم عليه)، إن موضوع تغيير المنكر هو بمثابة سيف ذو حدين؛ إذا تم استخدامه بحكمة من قبل أهل الخبرة والعلم؛ سوف تستقر المجتمعات، ويكون للعلماء تأثير كبير على الظلم وأهله، وإذا كان عكس ذلك؛ قد استعمل من قبل من لم يكن له معرفة بنصوص الشريعة ومقاصدها؛ فإنه سوف يسبب عدم الاستقرار في المجتمع ويعطل أحد الركائز الأساسية للإصلاح في الإسلام.

الكلمات المفتاحية: المولي، كتاب الفضيلة، تغيير المنكر، العقيدة، المقاصد.

پیشهکی

سو پاس و ستایش بۆ ئه و پهروهر دگاره بیهاتایه ی که هیز و توانای ئه وه ی پێ به خشیین بتوانین له خزمهت زانایه کی پایمه رزی کوردستاندا بین، تا له خه زینه ی گه وه ر ی به ره مه کهانی ئه م بابته پێ شه کی خۆ شه و یستانی زانست و ئه ده ب و ئایین به مین. چه نه ده ها خۆ نه ره و خۆ نه دکار، ده سه و سانه له به رده م شاکاره ئه ده بی و زانسته کهانی زانای پایمه رز سید عبد الرحیمی مهولموى، چونکه هه ره که سه ی بیه و خۆی بدا له ده ریای زانسته مهولموى ده بی مه لو انیکى به توانا بێت؛ که به توانی له قو لاییه کانه گه وه ره شار و مکان بدۆزیتوه، وه خا وه نی قه له مێکی شار هزا و به رشت بێت؛ وه لی کوا قه له مێ ئیمه روى ئه و جۆره مه جلیسانه ی هیه. به لām من لێ ره دا بیانو یه کی نیمچه ره وام به ده سه ته وه یه، که به ریتیه له چونه خزمه تی بابته تیک پانتاییه کی فراوان و گرنگی له قورئان و سونه ت و ژبان ی پێ به مه ردا (درودی خوی له سه ربیت) پێ درا وه؛ ئه ویش به ریتیه له (گۆرینی نارهوا- ته غییر المنکر)؛ هه ر بۆیه به پنیو یستی ده زانم مه رجی کار پێ کردن و جیه جیکردنی لای زانای پایه به رز سید عبد الرحیمی مهولموى له کتیبی فه ضیله دا روون به که مه وه، که زۆر به وردی ئه م بابته ی شروقه کردووه؛ ته مه نیکى له رو به رو بو نه وه ی ناره وادا به سه ر بردو وه؛ وه ره وانه نه وه ی چه نه گو مان و ناره ویه ک له و بار میه وه، که واته ئه م تۆزینه وه یه دوو لایه نی سه ره کی له خو ده گری:

لایه نی په که م: با سه کردنه له گۆرینی ناره واو شیکر ده وه ی میتۆدی مهولموى له کتیبی فه ضیله دا.

لایه نی دو وه م: ره وانه نه وه ی ئه و وینه ناره استه ی سه بار مه ت به دووره په ریزی مهولموى وترا وه؛ گوا یه مهولموى وه ک زانایه کی ته سه و ف، له کاروباری سیاسه ت و ناوچه که ی خۆی زۆر دوره په ریز بو وه، ره نگه مه شه ربه ی سو فیتی وای لیکر دبی هچ شتیک کاری تێ نه کردی، به لām له راستیدا کۆشه کهانی مهولموى وینه یه کی جیا وازمان پێ شان ده دات، که زانایه کی ئازاو و کارامه بو وه هه میشه له هه ول و ته قه لای دور خسته وه ی شه رو ناگر بو وه له ناوچه که ی خۆی، به ئه و په ر ی بۆ یز بیه وه به رانه به ناره واکان وه ستا وه، وه به یی توانا بزاری رینگای دینداری کردو وه له گیا که له و در کودالی نه قامی و ستم.

ھۆكارى ھەلبۇزاردنى بابەتەكە: ئەو بۇ ھەموان ئاشكرايە كە مەولەوى خزمەتتىكى زۆر جوان كراو، ئەم خزمەتمەش بە دەست پىشخەرى زانائى پايەبەرز مامۇستا مەلا عبدالكرىمى مدرس و كۆرە بەرپىزىمكى بوو (رەحمەتى خاويان لىيىت)، ھەروھە كۆمەللىك لە زانائى پايە بەرزى تر خزمەتتىكى بى وىنەيان پىشكەش بە مەولەوى كىردو و چەندىن كىتەبىيان لەوبار مەيوە بلو كىردۆتەو، كە دەبى ھەمىشە لەباسى مەولەويدا نوپان بەرز رابگىرئ وەك: (پىرەمىرد، محى الدين صبرى كانىمشكانى، علاندىن سەجادی و گۆران و محمد على قەرداغى و سەيد تاپرى ھاشمى و سەيدىق بۆرەكەيى و محمد حسن شەرىف آبادى ... وە زۆرىكى تر لە زانائىيان).

وا جارىكى تر خزمەتتىكى ترى مەولەوى ئەنجام درا لە لاين زانكۆى سلىمانى بە ھابەشى مالىپەرى مەولەوى، پاش دەستخوشىەكى بى پايان دەللىن ھەر چەننىك خزمەت بە مەولەوى بىرى ھىشتا كەمەو و دەرياي زانستى مەولەوى و يادوو يادگارى و كار كىردن لەسەر چامەكانى ھەرگىز لەين نايەن و ھەر جارەو بۆن و بەرامى گۆلزارەكانى بە سەر ئاسمانى نىشتەماندا وەك بارانىكى بە خور دلمان پارا و دەكات.

وەك مامۇستا ملا عبدالكرىمى مدرس لە يادى مەرداندا دەفەر موئ: ((ناخ، مەولەوى! خۆزگە بەو سۆز و عشق و تىكۆشەنە لە ولاتىكدا ئەبووى ھەرچىت ئەنەوسى وەرنەگىرا و لە چاپ ئەدرا، تا كوردستان بەلكو ھەموو جىھانى موسولمانان بە تەئلىفات و ئاسار و ئەشعارت پروناك ببوايەتەو، تا ھەموو دنيا بىز انىايە بىشەى كوردستان چ جۆرە شىركى تىدا بوو، مزگەوتە بى ئەوقاف و بى نازەكانى زانائى گەورەو بەرزو پىلوانى خاوەن بەھەرى ئەدەبىي چۆنيان پىنگەياندو، لە شاعىرانا كەسانى وەك مەولەوى و مەلا خدرى نالى و عەبدولرحمان بەگى سالم و مستەفا بەگى كوردى و مەلا موحەمەدى مەھوى و شىخ رەزائى تالەبانى و مەلا مستەفاى بىسارانى و سەيدابى ھەورامى و وەلى دىوانە و موحەمەد ئاغى دەربەند فەقەرە و خانائى قوبادى و مەلەكى مراد وەيس و حاجى قادى كۆبى و مەلا عومەرى رەنجورى، لە زانائاندا كە سانى وەك نىيولسەلاھى شارەزوورى و كەمالودىنى ئەربىلى و نىيولحاجىبى سەندى و سەيفولدىنى ئامودى و فاضىل موحەمەد ئەفەندى گۆرانى و نىيول خەلەكان و مەلا عەبدوللە بىتووشى و كەسانى تىرىش پەرورەدى سووچى ئەم مزگەوتانە بوو...)) (مدرس، ۲۰۱۱ز، ۳۰۲).

ھەروھە مامۇستا جەغەر لە مېژوى بىرى كوردىدا دەللىت: ((ئەگەر مەولەوى سوپىرى، فەرنسى، ئەلمانى يا ئەمەرىكى بوايە، ولاتەكەى ئامادە دەبوو يەك ئامۆزگارى بەلاى كەمەو بۆ تەرخان بىكات، چونكە مېژوى ژيانى ئەو، مېژوى گەلەكەيەتى و مېژوى ئەو ولاتەيە، پىشكۆخستى پىشەرەو بىركە مەھەكى گەورە، نىشانەى ناتەواى و بەجىمانە، ئەك پىشكەوتن و بەرەو پىشەو (چوون)). (جەغەر، ۲۰۰۹ز، ۳۶۱).

ئەمەش بەدەورى لاوازى خۆمان؛ ھەول دەدەين ئەو گەلەيانەى كە خراونەتە پال سەيد عبد الرحىمى مەولەوى رەت بەكەينەو، كە ئەم كارەش ھەر خۆى دەكەوتە بازەنى (رەتكەرنەوى نارەوا)؛ تا لە بەرەكەتى ئەو مەردانە بىيەش نەبىن و بتوانىن وەك بچوكىك لە بنەمالەى پىرخدرى شاھو خزمەتتىك لەم بوارەدا بەكەين و تىشكىك بەخەينە سەر مېژوى پىر سەرورەى و نازايەتى مەولەوى.

گرنگى بابەتەكە دەگەرپتەو بۆ دوو ھۆكار:

- 1- خاوەنى مېتودەكە: كە زانائى پايەبەرز سەيد عبدالرحىمى مەولەوى، ئەو زانائى بلىمەتە بى وىنەيەى لە ھەموو بوارىكدا شارەزايى و لىھاتوى خۆى بە جوانترىن شىو دەربەرەو، ئەگەر بە دىدىكى خىرا تەماشائى بەر ھەمەكانى بەكەين، سەر جەمىيان لە ئەوپەرى تواناو قودرەتى تايەتى خۆيدا بوو، تا ئىشتاش زۆرەيى چامەكانى بە كەسانى زۆر شارەزاو بلىمەت نەبىت لىك نادىتەو، تا گەورەى زۆر توحفەو جوانمان دەستكەوتىت، ھەروھە بايەخدا بەبەر ھەم و ژيانى مەولەوى رەنگە بەشنىك لە مېژوى كۆمەلەيەتى و فەھەنگى و سىياسى و ئابورى و ئابىيەن بگۆرەت.
- 2- گۆرپى نارەوا: ھۆكارى پارىزگارىە لە كۆمەلگەكان، چونكە سەر جەم تەكەكانى كۆمەلگە بەشدارى دەكەن لە بەرەو پىشچونى ولات و ھەموان خۆيان بە خاوەنى دەزانن و لە سەر جەم كايەكاندا بەرەو پىشى دەبەن، بەلام بە مەرجى تايەتى خۆى، كە زانائىيان لە بەر رۆشائى ژيان و ئاكارى پىغەمبەردا (درودى خاوى لەسەربىت) دايانرشتو، كەواتە ئەم چەمكە وەك شمشىرى دوو سەرە وايە؛ ئەگەر بەدانايى بەدەستى كەسانى شارەزاو بەكار ھات؛ ئەو ئاسودەيى بەكۆمەلگەكان دەبەخشىت و زانائىيان لە بەرانبەر نارەواكان كارىگەرى گەورەى خۆيان دەبىت، وەك مەولەوى دەفەر موئ: ((كەسەيك بەراستى رىگائى خوا بگىرئ ولىيە بترسىت، بىگومان فەرمائەو ئى پىش لىيە دەرستىت و شەرمى لى ئەكەت، لەوانەيە واز لە تاوانەكەى بىنى و پروو بىكاتە خوا، ئەگەر زانائىيان ترسى خاويان لە دلدا نەبى، فەرمائەو ئى پىش نرخبان بۆ دانائىن و بە سووك سەيرىيان دەكەن...)) (مدرس: ۲۰۱۱ز، ۳۵۶)؛ (جەغەر، 2009ز، ۳۸۴)، بەلام بە پىچەوانەو ئەگەر گۆرپى نارەوا بەدەستى كەسانى نەشارەزا لە دەق و مەبەستەكانى شەرىعەت بەكار ھىنرا؛ ئەو دەبىتە مابەى سەرگەردانى كۆمەلگەكان و پەكخستى فەرمائىكى گەورەيى خاويى كە بە مەستى سەقامگىرى كۆمەلگەى موسولمان بنەماكانى دارپىزراو.

رېيازى نووسىنى توۋزىنەۋەكە: لە نووسىنى توۋزىنەۋەكەدا ، رېيازى : مېژويى - ۋەسفى - شىكارى، بەكار ھاتوۋە؛ ۋە پىمباشە ئەم تېبىنە بىخەمە بەرچاۋى خوينەران:

لە كاتى ئەم گەشتە بەناۋ گۆلستان و شاكارمەكانى مەولەيدا؛ لە ھەردوۋ كىتېبى (عەقىدەى مرضىيە ل ٦٦٠، ۋەفوائىح ل ٢٢٧) مەولەيدا، بە خزمەت چەند بەيتىك گەشتىن كە سىد عبد الرحىمى مەولەى بۇ شروڧەى چەمكى (گۆرىنى نارۋا) دىناۋو لە مەبەستى (الأمر والنهي)دا، لەگەل ئەۋەى كە سودى زۆرم لەخمەتئاندا بىنى، بەلام بىنەماى سەمكى توۋزىنەۋەكەمان ھەر كىتېبى فەضلىيە، چونكە شىكر دىنەۋى كۆى دەقەكان توۋزىنەۋەكەى زۆرتەر دەكرد لە قەبارەى رىگە پىندراۋ.

رېزبەندى توۋزىنەۋەكە: توۋزىنەۋەكە لە پىشەكەىك و دوو بەش و ئەنجام و لىستى سەرچاۋەكان پىكەتوۋە، بەم شىۋەى: بەشى يەكەمى توۋزىنەۋەكە تەرخان كراۋە بۇ باسكردن لە: (سەرھەلەدانى تەسەۋف لە كوردستان و ئاشنايەتى مەولەى بەر رېيازە)، كە خۆى دەبىنەتوۋە لە دوو تەۋەردا؛ تەۋەرى يەكەم: مېژوۋى سەرھەلەدانى تەسەۋف لە كوردستاندا، تەۋەرى دوۋەم: ئاشنايەتى مەولەى بەر رېيازى تەسەۋف، بەشى دوۋەمى توۋزىنەۋەكە تەرخان كراۋە بۇ: (مىتودى مەولەى بۇ گۆرىنى نارۋا ۋە كۆشەكەكانى لەم بوارەدا)، كە خۆى لە دوو تەۋەردا دەبىنەتوۋە، تەۋەرى يەكەم: مىتودى مەولەى بۇ گۆرىنى نارۋا لە كىتېبى فەضلىيەدا، تەۋەرى دوۋەم: كۆشەكەكانى سىد عبد الرحىمى مەولەى بۇ گۆرىنى نارۋا.

بەشى يەكەم

سەرھەلەدانى تەسەۋف لە كوردستان و ئاشنايەتى مەولەى بەر رېيازە

تەۋەرى يەكەم: سەرھەلەدانى تەسەۋف لە كوردستاندا

گەلى كورد يەكەكە لەم گەلانەى كە بە ھاتنى ئابنى ئىسلام پەرمەسىيە بەرز و فېركارىيە پېرۆزەكانى بە دلىكى فراوانەۋە ۋە مەركەرت، ۋە باۋەرىكى قوۋلى لە ئاست پەيامەكانى بۇ دروست بوو، بە شىۋەىكە كە زاناۋ خويندەۋاروۋ نەخويندەۋار لە بۆتەى خواپەرسىندا تۈنەۋە، ۋەك لە شىعەرەكانى ئەحمەدى خانى و مەلەى جىزىرى و نالى و مەولەى ... ھەتدا، بەرونى ديارە. (سەجەدى، ١٩٥٢م).

(147).

مېژوۋەنوسان ئامازە بەۋە دەكەن كە پەيوەندى كورد بە ئىسلامەۋە دەگەرەتەۋە بۇ دوو ھەۋەلى رېزدار كە بوۋنە سەرەمشقى برۋادارنى گەلى كورد، بە ناۋەكانى: جابان يان كاۋانى كوردى و مەيمۈنى كۆرى، كە نازناۋى - ئەۋە بەسىرە، ھەرچەندە لەناۋ سەرچاۋەكاندا زانىارىيە ئەۋەتو لەبارەى ئەم سەحابىيە كوردەۋە لەبەردەستدا نىيە، ۋەك شوۋنى لەدايكىۋون و پىگەشتن و تەنەت لەسەر رېنوسى ناۋەكەشى ناكۆكىي ھەيە، بەلام ھىچيان ناكۆكىيان نىيە لەسەر ئەۋەى يەكەكە لەۋانەى كە فەرموۋەدى گىراۋەتەۋە، بەلام ئەم بەركەۋتە لە چوار چۆۋەيەكى سنووردادا مايۋە تا سەرەتەى فەتەكەكانى ئىسلامى، بەتايىيەتى تا دۋاى شەرى قادىسيە سالى (١٦ كۆچى)، بەمشىۋە پەيوەندى و بەركەۋتنى كورد لەگەل سوپاى ئىسلامى دەستى پىكرد، بەتايىيەتى لەگەل پروۋادەكانى جەنگى سوپاى موسولمانان لەگەل سوپاى فارس لە (جەنگى جەلمۇلا)، سالى (١٦ ك - ٦٣٧ز)دا، كەۋاتە دەكرىت سالى (١٨ - 20ز كۆچى) ۋەك ئەۋە سالە ھەزمار بەكرىت كە كورد ئابنى پېرۆزى ئىسلامى قىلەكرد، ۋە ناۋچەكەى بوو بەيەكەك لەم ناۋچانەى كە بە دەسەلاتى دەۋلەتى ئىسلامى ئەزمار دەكرا. (تەھا: ٢٠١٥ز، ٢).

مشتۋەرو تېۋرىي زۆر ھەن لە سەر چۆنىيەتى دەرەكەۋتنى سۆفېگەرى و ناۋەركەى ئەم رېچكەيە، ھەيە دەيگەرەتەۋە بۇ سەردەمى يەكەمى ئىسلام و ھەشە پەيوەستى دەكەتەۋە بە رەھبەنەيەتى سىرپانى و سىروۋتەكانى ئابنى زەردەشتى، ۋە ھەندىك رېۋەرسى ئابنە ھەندىيەكان؛ ۋە بەرەى زۆر لەم زانايانەى كە لە سۆفېزىيان كۆلۈۋەتەۋە، بەنەرتى سۆفېيەتى ئىسلامى دەبەنەۋە سەر ديارەمەكى قۇناغى يەكەمى پەيداۋونى ئەم ئابنە، كە پىتى دەۋترى زوھ لەم رۆزگارەدا بەسەر بەشىكى زۆرى موسولماناندا زال بوۋە. (مەمەد، ٢٠٠٧ز، ١٨٣).

بەلام لەناۋ كورددا سەرھەلەدانى ئەم رېيازە خواپەرسىيە زۆر كۆن نىيە و دەگەرەتەۋە بۇ (سەدەى چوارەمى كۆچى) كە تىپىدا ئەم شىۋازە خواپەرسىيە لە زوھد و پەناگىرىيەۋە پەرىيەۋە بۇ گەلەۋەۋون و پىگەشتن و خەلمىن، بۇ ئەم دەرەكەۋتنەش زىاتر لە ھۆكارىك ھەيە كە ھەندىكىيان پەيوەندىيان بەرەى دىۋانى دىۋا نەۋىستى پىشەۋەكانى شەرىعە ھەيە ۋە ھەندىكى تىرپان پەروەدىيە سىياسىن بەتايىيەت پاش ئەۋەى نىزاملولەكى سەلجۇقى شافىيە مەزھەب ۋەك مۆرىدىكى سۆفېگەرىي چالاك دەكەۋتە بەخشىن و يارمەتيدانىان، جگە لە پالەنرە مەزھەبىي و دىنىيەكانىش باروۋەكى كۆمەلەيەتى و نارەزايى سىياسى لە خراپەكارى مېرەكان رۆلى زۆرى ھەبۋە لە ھەلۋارەدى دىۋا نەۋىستى لای ھەندىك لە كورد. (تەھا: ٢٠١٨ز، ١٢).

مەۋلانا خالىدو- ١٩ كانۇنى دوۋەمى ١٧٧٩ز- تەرىقەتى نەقشبەندى خالىكى گىرەنگ و ۋەرچەرخانىكى گىرەنگ لە مېژوۋى گەلى كورد، لەسەر مەتەكانى سەدەى نۆزدەدا ئەۋە كەسايەتە و تەرىقەتە سۆفېگەرىيەكى بۇ كات و سەردەمى خۆى جۈلەنەۋە تازەۋەنەۋەيەكى لە نىۋە رەۋشى ئابندارى و رېفۆرمى كۆمەلەيەتى مىللەتى كورددا ھىناۋەتە كايەۋە؛ بۆيە ھەر كەسەك باس لە

کەسیایه تیهکی گهواره بکات له میژووی گهلی کوردا، له بوارمکانی ئایین و تهسهوف و شیعو بزاڤی سیاسی و گۆرانی کۆمه لایهتی لهسه دهکاتی رابردوودا، بێگومان ناتوانیت باس له مهولانا خالیدی نهقشه بندى و تهریقه تهکەى نهکات. ئهوى بزاڤه نوێکردنهوهی ئاینیهی لهسه دهستی مهولانا دهستی پێکرد لهسه مهتای (سهدهی نۆزدهدا) (١٨١١، ١٨٢٠ ز) ههتا ئێستا شوێن و کاریگهری دیارمه یهکێک له کاره هههه گهواره مەولانا خالید ئوموو که له نێو خهلیفهکانیدا دوو کەسیایه تیه گهواره ی پێگه یاند له ناوچهکانی کوردستاندا، شێخ تهههه شهمزینی له کوردستانی باکور و شێخ عوسمانی تهوێله له باشوری کوردستان، پاش ئهوهی ناوچهی سلیمانی بۆ موریدانی نهقشه بندى لهبار نهبوو، بۆیه مهولانا شێخ عوسمانی ناردهوه بۆ تهوێله؛ ئهوش بووه هۆکاری ئاشنابوونی مهولهوی به تهریقه تیه نهقشه بندى. (مدرس، ٢٠١١ ز، ٣٠٠)، (حهکیم، ٢٠٠٩ ز، ٧)؛ (صالح، ٢٠١٨ ز، ٨٨-١٠٦).

تهوهری دووه: سهههتای ئاشنایه تیه سید عبدالرحیمی مهولهوی به رێبازی تهسهوف:

مهولهوی له سهههه تیه مه لایه تیدا خولیا ی سۆفیگه ری و وه رزشی گیانی ئه کهوێته سه ری وهک مامۆستا مه لا عبدالکریم له یادی مهرداندا دهفه رموئ: ((سههه تای پێوه ندی رۆحی مه وله ی، وهک مه نسو بیکی تهریقه تیه نهقشه بندى به شێخ عوسمانی سراجو دینه وه بووه، پاش کۆچی دوا یی شێخ عسمان؛ بوو به مه نسو بی شێخ محمد بهائو دینی کۆری و زۆری باوه ر پێ بووه به (ئاینه ی کامل) واته ئاوی نه یه تیه تهواو پێگه یشتو ناوی برده وه، واته هه موو سیفه ته به رزمکانی باوکی رهنگیان له میشا داوته وه)) وه پیه ونه یه کی گیانی له که لدا ئه به ستی، واتای سۆفیگه ری تێکه ل به گوشت و خوینی ده بی و ئه چیه ته باروو دۆخیکێ ترمه وه، تا وای لێدیت مه وله ی بۆته زانایه کی گه وه ی ئه هلی ته سه وف، وه هه لگه ری رێبازی نهقشه بندى مجد دی، وه بوو به موریدی شێخ عو ثمانی سیراجه ددین، که له خه لیفه هه ره پێشو مەکانی مهولانا خالیدی شاره زوری بووه، وه میژو ی ژبانی ئه م سێ مه رده له یهک سه رده مدا بووه گه رچی مه وله ی له وان منال ترمه وه: مهولانا خالید له ١١٩٣ - ١٢٤٢ ه، شێخ عثمان سراجه دین له ١١٩٥ - ١٢٨٣ ه، مه وله ی ١٢٢١ - ١٣٠٠ کۆچیدا ژیاون. (مدرس، ٢٠١١ ز، ٣٠٧).

دیاره هۆکاری زۆر ههیه بۆ تێکه لێونی بێ وینه ی مه وله ی، وه زۆریکی تر له زانایان له وانیه ی رێبان له رێبازی نهقشه بندى کهوته؛ چا ک له که لیا تیه هه لچون، ئه مهش ده گه ر پێته وه بۆ چه ند هۆکارێک، له وانه:

هۆکاری یه که م: پیه ونه ی مورید به شێخه وه.

مامۆستا ملا عبدالکریمی مدرس دهفه رموئ: ((هۆیه کانی گه یشتن به خوا لای نهقشه بندیه کان چوارن، یه که م: هاو ر پێتی مور شیدی کامل و مو که مه مل له که ل خۆ شه ویستی و را گرتنی ئه ده بدا، ئه م هاو ر پێته یه ئه وه یه مورید تا له توانایدا بێ له که ل مور شید دا بی و له رموشت و کرداری به رزی که ل و مر به گری و ئه ده بی ئه و بکا به سه ره مشق بۆ خۆ ی...)). (مدرس، ٢٠١١ ز، ١٠٨ - ١٣٩)، که واته بوونی شێخ له دابی تهریقه تیه نهقشه بندیدا ره گه زکی جو هه رییه، وه به یی (پیری کامل) ناتوانرێ ریگای سهخت و ئالۆزی راستی یه زدانێ دۆزینه وه به گریته؛ ده وری شێخ کاریگه رییه کی زۆری له سه ر ژبانی موریده کان دروست دهکات، ئه و ته مه وله ی ئه م هاو ر پێته یه له که ل شێخه کهیدا زۆر به گه ره گرتوه؛ که ئه مانه چه ند نمونه ن له شیعه کانی:

دهماخ وه نه شه ی سه ره به رزانی که یل

مور شید میرا و سه ر جو ی باده ی له یل

یان دهفه رموئ:

مه سه قه لچی سه واد ئاینه که ی دل

غه واس دانه ی ده ریا چه ی مو شکو ل

له دیری یه که مدا مه وله ی مه به ستی له باده: خۆ شه ویستی یه زدانیه ی و شێخیشی کردوه به میرا و ئا و دا به شکری ئه م ئه شقه، شاعیر به م لایمه نه ی ناو دیران و ژبانی دیهاتی کورده واری ئه م بیر ه ئه به ستر اکته فله سه فیه ی ده ر بر یوه و شێخی گه یاندۆ ته پایه ی به مه ستی سه ره به رزان و ئاسمان که یل؛ له به یتی دووه مدا شێخ له بنی ده ریادا - واته زانستی قورس و گر اندا، گه وه ره ده رده هینی له نا و ده ریا و ده یه وئ دلی ره ژوو گرتووی پاک بکاته وه، ئاوی نه له فه ره ههنگی سۆفیدا به ده رخه رو پێشان ده ری جیلوه ی راستی ده لێن، که به شیوه ی هه ست پێکرا و سه لمینرا و، یان ه ی گه ردونی نه ینی ده رکی پێ بکریته. (محمد، ٢٠٠٧ ز، ١٣٣ - ٢٣٤).

هه ره ها مه وله ی له خانه قای تهوێله وه روو دهکاته پیره که ی و دهفه رموئ:

با لآخانه ی چه م دیوانه که ی تو

با نه نا و وه خا ک ئاسانه که ی تو

تکه ش عاجز که رد خه یالت تیشدا

ئازیز بۆ جار ی پا بنیه پێشدا

بهم مانایه دیت: باله خانیه چاوی ئهوکسهی شیت بووه بۆت وک عموڤال کهوتوته دووت کهسهر بانهکهی به خاکی بهر کهوشکهی تو گلهبان کراوه، وک چۆن دلۆپه دانیشتوانی ژوور مهکانی سهروهی باله خانه بیزار و نارمهت ئهکات، ئاوا دلۆپه فرمیسکۆینهی ههمیشه نیشتهجیی توی تیا بیزار و نارمهت کردوه.

ده جاری و مه پیهکی پیا بنی، بهلکو بههاتن و پێ پیا نانهت کزربیتوه و دواپی به گریانی لهبهر دهردی دوریم لیتوه بینی، وک چۆن بانگوش که ئهچیته سهربان و قوری بانهکه ئهکوتیتوه و بهوه دلۆپهکهی رانهگری. (مهلا کریم، 2001ز، 32)، (محمد، 2007ز، 183).

هۆکاری دووهم: پهیره و یکردنی کیتاب و سونهت و خۆپاراستن له ههموو بیدعهت و گومرای

لهگهڵ هاتنی تهریقتهی نهقشه بیهند بۆ کوردستان لهسهر دهستی مهولانا خالیدی نهقشه بیهندی له سدهی نۆزده، بووه به یهکێک لهی هۆکارانهی که مرقه کهانی پهروهره کرد لهسهر کۆمهڵی چهکی تازه که پهیره وندیان بهی ریباز مه ههبوو، که بریتیبوو له ریکای فهرمانهرداریی خوا بهساغی و دلسۆزی، کهواته خهریک بوون به تهریقتهوه له راستیدا خهریک بوون بووه به ئادابی شهریعهتوه، که ئادابی شهریعت وک لای ههموان رونه سهرتاپای لهگهڵ سروشتی مرقه کهکاندا یهکدهگریتوهو مرقه ناسوده دهکات. (مودهریس، 2011، 1/ 103).

ئهم راستیه بهشیهیهکی ئهوهنده دیاره؛ تهنانهت زانایانی دهر مهی باز نهی تهصهوف گهواهیی و شایهتی بۆ ئادابی سۆفی راستهقیقه دهدهن: بۆ نمونه ئهین تهیمیه (رحمهتی خودای لاییت) دواي ئهوهی رای خهڵک لهسهر سۆفیهکان باس دهکات دهفهر مویت: ((لهو کهسانهی ناوی سۆفیان لینهراوه ئهوهنده ئهولایای خودا و پاکان و چاکانیان تیدایه له ژماره نایه))، ههروهها دهفهر مویت: ((ههندی روهت و گرووی ئههلی بیدعه و زندهقهش خویان داوته پالیان، بهلام لای زانایانی ئههلی تهحقیقی تهصهوف ئهوانه لهوان نین و له تهصهوف بهرین)). (ابن تیمیه، 1995م، 11 / 18).

ههروهها ئیمامی شاتبی (رحمهتی خودای لاییت) دهفهر مویت: ((زۆریک له نهزانان و دهرانن سۆفیهکان شلن له شوینکهوتن، واته شوینکهوتنی پیغمهیر (سهلامی خوی لاییت) پابهندیون به شمرع و کاری دهکهن شمرع ریکگی پێ نهدا بیت، حاشا ئهوان هیچ باوهریان و نهجووه، چونکه ئهوان ریباز مهکیان لهسهر شوینکهوتنی قورئان و سووننهت و خۆپاراستن له سهرپیچی قورئان و سووننهت بنیاتناوه)).

هۆکاری سێیهم: گهشه سهندنی مهدرسهی خاوهن مامۆستای بهناوبانگ:

له سهردهمی هاتنی تهریقتهی نهقشه بیهند بۆ کوردستان ناوبانگی مهدرسهکانی ههموو قهلمهروی دهفهر مهکی گرتهوه، وه له ههموو لایهکهوه مهلاو فهقی بۆ وهرگرتهی عیلم پروویان تیدهکرد.

ئهم مهدرسهکانی نهقشه بیهندی بوونه یهکێک لهی هۆکارانهی که هانی موسولمانان بهگشتی و شوینکهوتانی بهتایبیتی بدات که خویان له زانستهکان شارمزا بکهن، وه له سهر مریدیش پیویست بوو وک لهسهر ههر موسولمانیکی تر پیویسته قیری ئهحکامی شهری بین و شارهبایی له عباداتدا ههیی، تهنانهت ئهگهر بتوانی قیری ئهحکامی مواعمهلاتیش ببیت؛ وه ئهگهر خۆبدهواریش بوو بهپیتی توانا خهریکی عولومی دینی بیت، وک تهفسیر و حمیث و عفاقد و فقه و کتیی به سوودی تری.

ئهم پهروهره دهرکه نه تا سهردهمی مهولانا خالید خوی سهرپهرشتی دهکرد تا خوی لهژیاندا بوو گهوره زانایانی وکو (شیخ قهسیمی مهردۆخی و مهلا یهحیای مزووری و مهلا عهبدوللای جهلی) و دهیانی وکو ئهم ئهستیرانه لهبهردهمیدا چاو لیک دهنین و یادی پهروهره دگاریان دهکهنهوه، لهلایهکی تریشهوه بزانهکانی وکو شیخی ئالووسی و ئهینو العابدین و شیخی عهتار و دهیانی وکو خۆشیان به(خهیالی) و (مهتالبع) و (مهواقیف) هه کانیانوه سهرهی دهرس خۆبندیان له خزماتیا دهرگرت.

له پاش خۆشی چهن دین زانای بهتوانا له مزگهوت و مهدرسهکانی کوردستاندا خزمهتبان کردوه؛ خهلیفهکانی له سهرتاسهری کوردستان کهوتنه ئاوهدان کردنهوهی چهندان مزگهوتی نیمچه ویران بوو، به نوێژ و زیکرو خهت و خواپهرستی، ههروهها دروست کردنی چهندان خانهقا و تهکیه و مزگهوتی تازه بۆ راهینانی دلان و پهروهره کردنی بهندهکان و ریبیشاندانی سهرگهردانهکان، که لهو کاتهوه ههتاکو ئهمرو ههزاران کهسی خزم و بیگانه و دووروو نزیک و ناسراو و نهاس له بهروبوومی شیرینی ریباز و تهریقتهکهی مهولانا دهنۆشن. (فتاح، 2009ز، 6).

له سهرماتادا مهدرسهی (تهویله) یهکێک بوو لهی مهدرسه بهناوبانگانهی که رۆلێکی بهرچاوی بیی له پیگه یاندنی مامۆستاو زانای پایه بهرز، پاشتر مهدرسهی (بیاره) که لهسهردهمی شیخی ضیائول دیندا دروستکراوه رۆلێکی گهورهی بیی له بهلاوکردنهوهی زانسته ئیسلامیهکان و پاراستنی رهسه نایهتی بیری میانهموی نایینی، ههروهها توانی پێداویستیهکانی کۆمهڵگی کوردی لهی سهردهمدا دا بین بکات، بهی پییهی زۆریک له زانایانی بهناوبانگ دهرچووی ئهم مهدرسه بهیوون، که خویان تهرخان کرد بۆ خزمهتکردنی زانسته ئیسلامیهکان و پهروهره کردنی نهوکهانی دواتر به زانست. وه ههر یهک لهی دهرچوانه بوونه قوتابخانهیهکی دیاریکراو، ئهم زانستانهیان دهمتهوه که له وئ بهدهستیان هینابوو، بهم شیومیه زنجیریهک ناوهندی زانستی و رۆشنیری له

سەر انسه‌ری کوردستان له سایه‌ی ئەم قوتابخانه‌دا دژی نه‌بو، که شوێنه‌واری له‌سه‌ر لاپه‌ر مه‌کانی میژوو له‌ بیر مه‌ره‌یه‌کاندا به‌ گه‌شاهیه‌ی مایه‌وه‌ هه‌رگیز له‌بیر ناگرێن و ناسرێته‌وه‌، به‌ ده‌گمه‌ن قوتابخانه‌یه‌کی ئایینی له‌ سه‌ده‌ی چاره‌ده‌ی کۆچیدا ده‌دوژیته‌وه‌ که په‌یوه‌ندی به‌ زانا و مامۆستا و خوێندکارێکی بیاره‌وه‌ نه‌بێت.

هه‌ره‌ها خاڵه‌قانه‌ی پیرانی نه‌قشه‌بندی به‌گه‌شتی ته‌نیا ئارامگای ڕامان و ڕابه‌یتێی موریدان نه‌بوو، به‌لکه‌ شوێنی پێگه‌یاندی سه‌ده‌ها که‌له‌ زانی به‌ناوبانگی کوردستان بوو، وه‌ک زانکۆیه‌کی ئەم سه‌رده‌مه‌ دێته‌ پێش چاو. (پشده‌ری، ۲۰۲۲، 430-477).

چواره‌م: عه‌قیده‌ی میان‌ه‌وه‌ی له‌ ڕیپازی نه‌قشه‌بندی:

ئاشکرایه‌ که ڕیپازی نه‌قشه‌بندی له‌ بیروباومه‌ردا ئه‌شعه‌رین وه‌ لای ئه‌شعه‌ریه‌کان به‌روا هه‌ینان به‌خودا به‌ دڵ، ئه‌وا تاک باومه‌ری هه‌یه‌ و خاوه‌ن باومه‌ره‌ (مۆمن)، ئه‌گه‌ر تاوانی گه‌وره‌ش ئه‌نجام بدات، موسوڵمان به‌ تاوانی گه‌وره‌ له‌ ئایین ده‌ر ناچێت، خودی ئه‌شعه‌ری که پێشه‌وای ڕیپاز مه‌که‌یه‌ پێی وایه‌ هه‌یچ ڕیگره‌یه‌ک نییه‌ له‌مه‌دا که له‌ که‌سه‌یه‌کدا باومه‌ر و دوو ڕویی کۆ بێته‌وه‌، موخته‌زیله‌ باومه‌ریان به‌ (جێگه‌یه‌ک له‌نێو دوو جێگه‌دا) هه‌یه‌ که نێوانی باومه‌ر و بێ باومه‌رییه‌، به‌لام ئه‌شعه‌ری ئه‌مه‌ رته‌ ده‌کاته‌وه‌، ئه‌شعه‌ری باومه‌ری وایه‌ که‌سه‌یک تاوانی گه‌وره‌ ئه‌نجام بدات ئه‌وه‌ پاش مردنی کاری ده‌که‌وێته‌ ده‌ست خودا و پاداشت و سزای لای ئه‌وه‌، ئه‌گه‌ر بیه‌وێت ده‌یخاته‌ ژێر به‌زه‌یه‌یه‌وه‌ و ئه‌گه‌ریش بیه‌وێت سزای ده‌دات به‌ ڕیژه‌ی تاوانه‌که‌ی و پاشان ده‌یخاته‌ به‌هه‌شته‌وه‌، یان به‌پێی ده‌قی فهرمووده‌ پێغه‌مبه‌ر (درودی خۆی لێبێت) ده‌فه‌رموێت: ((تکای من بۆ باومه‌ردا مه‌کانی ئومه‌تمه‌ که‌ تاوانی گه‌وره‌یه‌ن ئه‌نجام داوه‌)). ئه‌وه‌ی پێیوێته‌ بوتریت ئه‌وه‌یه‌ که ئه‌شعه‌ری به‌لگه‌یه‌ن به‌وه‌ هه‌یناومه‌وه‌ که کرده‌وه‌ی مرۆف به‌شێک نییه‌ له‌ پایه‌کانی باومه‌ر هه‌ینان و به‌لکه‌و دڵ و پاشان کرده‌وه‌یه‌، کار و کرده‌وه‌ (عمل)ی مرۆفی نه‌خسته‌وته‌ باز نه‌ی باومه‌ره‌وه‌، به‌لام (خه‌واریج) کار و کرده‌وه‌ی مرۆفیان به‌ به‌شێک له‌ باومه‌ر داناهه‌، ئه‌گه‌ر مرۆفی باومه‌ردار واز له‌ یه‌که‌یک له‌ کار مه‌کان به‌یته‌ ئه‌وه‌ پێی بێباومه‌ر ده‌بێت، یان ئه‌گه‌ر کارێکی پێچه‌وانه‌ی باومه‌ر بکات، ئه‌وه‌ بێباومه‌ر ده‌بێت. به‌لام ئه‌شعه‌ری پێیان وایه‌ که باومه‌ر په‌یوه‌ندی به‌ دله‌وه‌ هه‌یه‌ و مرۆفی باومه‌ردار به‌ کار و کرده‌وه‌یه‌ک بێباومه‌ر نابێت. کار و کرده‌وه‌ به‌شێک نییه‌ له‌ باومه‌ر، ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه‌ری خۆپاراستنه‌ له‌ ته‌کفیرکردن. سید عبدالرحیمی مه‌وله‌وی له‌ هه‌ردوو کتێبی عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌و فضیله‌دا ئه‌م بابته‌ی زۆر به‌جوانی ڕون کردوته‌وه‌، له‌ عه‌قیده‌ی مه‌رضیه‌دا ده‌فه‌رموێ: (مه‌وله‌وی، ۱۹۸۸، ۶۵۴).

(عَدْنَا) کاسیب گونای که‌بیره‌... هه‌ر وه‌کوو کاسیب گونای سه‌غیره‌

ناوێ به‌ خاریج له‌ وه‌صفی ئیمان... یاخه‌یر داخڵ وێ به‌ کوفرو حیرمان

له‌جه‌هه‌نه‌مه‌دا نی به‌ موخه‌لله‌... به‌ل به‌مه‌حضی فاضل موخرمه‌جو موسعه‌د

که‌ناری بگه‌ر تو له‌ ئیعتیزال... که‌لامی خاریج پووچه‌و بێ مه‌ئال

ئه‌صلێکی مه‌خووف زۆر هه‌یه‌ته‌ناکه‌... گوتمان خه‌تمی به‌م طه‌رزه‌ چاکه‌

بێ ئه‌مه‌ ده‌لیل شه‌ر عیت وێ ده‌سگیر... له‌ ئه‌هلی قبیله‌ که‌سه‌ ته‌کفیر

ئه‌ر (بَرَر) ئه‌ر (فاجر) فره‌ق مه‌که‌، هه‌موو.... (صَلِّ خَلْفَهُمْ وَعَلَيْهِمْ)

واته‌: بۆ خۆدای گه‌وره‌ی په‌ر مه‌ردگاری جیهان ڕه‌وایه‌ سزای ئێنسان بدات له‌سه‌ر گوناوه‌ی بچووک، وه‌ک ڕه‌وایشه‌ بۆی له‌ گوناوه‌ی گه‌وره‌ی خۆش بێ، چونکه‌ خه‌لق هه‌موو به‌نده‌ی ئه‌من و له‌ژێر ده‌سته‌لات و کاری ئه‌ودان، لیبووردن و سزادانی، له‌ ده‌سته‌لاتی ئه‌ودان، خودا فاعیلی موختاره‌ و چی ده‌کات ده‌یکات، (یفعل مايشاء و یحکم بما یريد). (المدرس: ۱۹۸۸، ۶۵۴).

وه‌ له‌ کتێبی فضیله‌دا ده‌فه‌رموێ:

ولعن شخص بالخصوص لم یجز لا عنه بالإطلاع لم یفز

ولا تجز تکفیر أهل القبلة من غیر ما یبدو له‌ من علة

کقول أو فعل أو اعتقاد یوجه لدی أهل اجتهد

واته‌: نه‌فرته‌کردنی که‌سه‌یکێ تایبه‌ت دروست نییه‌، پێغه‌مبه‌ری خودا (درودی خۆی له‌سه‌ر بێت) به‌ تایبه‌تی ئاماژه‌ی به‌ که‌سه‌ نه‌کردوه‌، وه‌ دروست نییه‌ خه‌لکی قبیله‌ به‌ کافر بناسینریت به‌ی هه‌یچ هۆکارێکی دیار.

نومه‌نی ئه‌و عه‌قیده‌ دامه‌زراو پر لیبوردنه‌ له‌ناو کۆمه‌لگه‌ی کوردیدا ڕه‌نگی دایه‌موو بوه‌ مایه‌ی سه‌رنج و که‌مه‌رکێشکردنی هه‌مووان وه‌ک په‌روانه‌ به‌مه‌وری لاله‌یا، بۆ نمونه‌: سائیک جووله‌که‌کانی شاری هه‌له‌بجه‌ ده‌یانیه‌یت په‌رسته‌گه‌یه‌ن ئۆژمن بکه‌نه‌وه‌، بۆ ئه‌م مه‌به‌سته‌ ده‌چه‌ لای شیخ حوسامه‌دینی نه‌قشه‌بندی له‌ خورمال و داوی لێده‌که‌ن، که هه‌ندیک داریان له‌ باخه‌که‌ی خۆی بدات، ئه‌ویش به‌ی ئه‌وه‌ی گۆی به‌وه‌ بدات که ئه‌وانه‌ جووله‌که‌ن (40) داری سووره‌ چناریان پێده‌به‌خشیت. (لؤلؤ: میژووی جووله‌که‌ له‌ کوردستاندا، گۆفاری خا، 113، ۱۸)؛ (خۆشناو: ۲۰۱۵، ۶).

تەنەنەت نەم ھەلۋىستانە ۋاى لە ڤۆژ ھەلاتناس و ميژوونوسان كىردووه كه سەرسورمانى خۇيان بەرايەر لىيوردەيى و پىكەمەژيانى ئايىنى لە كوردستاندا دەريەن؛ (ساسون حەسەن) لەبارەى ھەلۋىستانى كورد بەرامبەر بە جەلەكە دەلەت : ((لەگەل ئەمەى لە زۆربەى ۋلاتانى دۇنيادا جەلەكەكان ئازار و ئەشكەنجە دەدران و ڤەشەكەژ دەكران، بەلام بەيى ميژوو و قەسە پىرە پىاوانى جەلەكەى كوردستان، نەمەى كورد زياتر لە ھەموو نەمەكانى تر ڤىزى جەلەكەكانيان گرتووه، وەك ھاوۋلاتى كورد سەيران كىردوون و پاراستوونيان، ھىچ كات بە چاۋى سووك و بىگەنە سەيرى كوردە جەلەكەكانيان نەكردووه)). (صديق: 2011ز، 58-59). ھەروەھا (ژاك ريتور) كە لە سالى 1878 ھاتتە كەركوك، لەبارەى پىكەمەژيانى كەركوكە ھەمە دەنوسىت: ((ئىمە شادمانىن كە دەبينىن و پىراى ھەمەچىنىي ئايىنەكان، خەلەكە لە ھارمۇنىيەكى باش پىكەمەژيان، موسولمانەكان ھەم وەكو مەسحىيەكان بە قەشە دەلەن وەستا، واتە سەردار، پىرە مەتران بەگشتى ڤىزىلەگىراو، مەن ئەمە تەمەو سەراسىمەى كىردم كە بىيىم ھاوسى مسولمانەكان وەك باوكەك مەمەلەى لەگەل دەكەن)). (بابان: 2012ز، 3/4 - 317).

ھۆكارى پىنجەم: تەرىقەتى نەقشبەندى و مەولانا خالە گىرەكان بە چاكسازى ئەداۋى داۋى رىڤقۇرمى دەسەلاتى سىياسى و ئايىنى و كۆمەلەيەتەكان دەكرە.

مەولانا خالەد و تەرىقەتى نەقشبەندى بوون بە خالەكى گىرەكان و ھەرچەرخانىكى گەورە لە ميژووى گەلى كورد، لە سەرتەكانى سەدەى نۆزدەدا ئەر كەسايەتە و تەرىقەتە سەفەرەيەكى؛ تازە بوونەمەيەكى لەئىو رەموشى ئايىندارى و رىڤقۇرمى كۆمەلەيەتى مىللەتى كورد ھىنايە كايە، كە ھەتا ئىستا شوين و كاريگەرى بەرونى ديارە؛ چاكسازىيەكانى خودى مەولانا خالەدش خۆى لەزۆر خالدا دەبينىتەمە بەلام ئىمە لىرەدا بەكورتى تىشك دەخەينە سەر چەند ھەلۋىستانىكى:

۱- ڤووبەر بوونەمەى پىشتەگۆيخستى سونەتى پىغەمبەر (دردى خواى لەسەربىت): مەولانا خالە ھەمىشە دژى ئەر شەتەتەكانە بوو كە لەلەيەن صوفىيەكانى تەرىقەتەكانى تى تەسەۋفە ھەتەنجام دراوون و پىداگىرى لەسەر ئىسلاخ كىردووه، ھەربۆيە ھەمىشە توشى بەرپەك كەوتن بوو لەگەلەندا؛ بۆ نمونە: لە مەكتەبى شەست و يەكدا دەفەر مەيت: «خۆشەيىستى بە ئەندازەى شوينەمەتە، شوينەمەتەش بە ئەندازەى ۋا ھىنايە لە مەكتەبى و بىدە»؛ ھەروەھا لە شامەمە لە ۋەلامى نامەى مامۇستا مەلا عەبدوللە جەلى زادە لە كۆيە وەك لە نامەى پەنجادا ھاتووه- دەنوسىت: «ئەگەر بە چاكەى خۆتان ھەلمان بېرسن سوپاس بۆ خودا بەندە لە خۆشيدام، بەلام لە داخى زۆرى بىدە دلتەنگ و غەمبارم، ئەمەش سەرمەراى ئەمەى كە يامەرمان پىم دەلەن بەھاتى ئىمە دىيەكى ئەر بىدە خراپە نەماو»، ئەمەش دەرى دەخات كە مەولانا بەگىشتى بەشام دەستى كىردە بە گۆرىنى ئەر نارەۋايەنى لەم سەردەمەدا بوينان ھەبوو. (دەرويش، ۲۰۰۹ز، ۳۸۹).

ھەروەھا: لەنامەى (۶۳) دا كە بۆ دوو خەلىفەى خۆى لە بەغدا نووسىو، بە ناۋەكانى سەيد عەبدولغەفور و شەيخ مەمەد ئەلجەمەد، دەفەر مەيت: «ۋەسەتەتەن بۆ دەكەم و فەرماتەن بەسەردا دەمەد، بەتوندى خۆتان بە سونەتى خۆشەيىستەمە بگىرن (سەلامى خوداى لى بىت) و، پىشت لە نەرىتى جەھىلى و بىدەى خراپ بەكەن و نەخەلەتەن بە شەتەحاتى صوفىيەكان»؛ ئەمە و سەتەنەى مەولانا خالە بەلگەيەكى ئاشكەرىيە لەسەر سوربونى لە پەيەرەمەردى سونەتى پىغەمبەر (دردى خواى لەسەربىت) وە دوركەوتەمە لە ھەموو شەتەكى نارەۋا كە تىكەلى ئايىن بوو. (صالح، 2022م، ۱۰۳)؛ (غريب: ۲۰۱۸ز، ۶۴).

۲- ڤووبەر بوونەمەى سىستەمى سىياسى و ئايىنى ئەر سەردەمە: مەولانا خالە و تەرىقەتى نەقشبەندى تاكە ئەلەتەناتى دژ بە زولم و زۆردارى دەسەلاتدارانى ئەر سەردەمە سەير كراو، تەرىقەتەكەى ڤۆژ لە داۋى ڤۆژ لە گەشەدەبوو بە تاييەتى لەناۋەندە زانستەكان و خەلەكى بازار و بازەرگەكان و چىنەكانى كۆمەلگا و ئەر توپزانەى كە ئاستى خويندەۋاريان بەرزبوو؛ ھەربۆيە مەيرانى بابان دەيانووست ئەمە بزاۋتە نوپىيەى مەولانا لە بەرژمەندى خۇيان بەكاربەين و بىخەنە خزمەت دەسەلات بۆ ئەرەى ھىچ بىزافىك لە ژىر قەلەم رەمەى بابانەكاندا پىرسىار لە رەۋايەتى ئەر دەسەلاتە بىكات و داۋى نوپخەۋازى لە بابانەكان بىكات لە پىدەمەردى دەسەلاتداراندا سەنورىك دابنى بۆ ئەر سەتەمەى كە لە خەلەك دەكرە، ھەلەكانيان لەم ڤووبە سەرى نەگرت، داۋى ئەرەى مەولانا خالە لەرپەگەى نوسىنەمە بۆ سەمرانى بابان و عوسمانى و قاجارى تەنەنەت بۆ خودى شەيخ مەرفى نۆدىيى، كەوتتە رەخەلەگرتن و سەركۆنەمەردى سىستەمە سەپاۋەكە و ھۆشيار كىردەمەى سەرتاپاى خەلەك؛ بەر ھەنگاۋەى مەولانا تەرىقەتى نەقشبەندى وەكو رىياز و ھىزىكى بەر ھەلەستەكەر بەر ڤووبە سىستەمى سىياسى و ئايىنى بابان بۆمە ھەلەلى گۆرىنى نارەۋاى دەكر ھەمىشە.

۳- ڤووبەر بوونەمەى ۋەگرتنى بەخشى كاربەدەستان: دەسەلاتدارانى عوسمانى زۆر كاريان لەسەر ئەرەى دەكرە كە پىاۋە ئايىنەكان خاۋەن نەفوزەكان و سەروك خىل و رەمەزە كۆمەلەيەتەكان لە رەگەى مەلەك و تاپۆكرەدى گوندو ناۋچەكان لەسەر خۇيان كۆبەنەمە ڤاۋ بنوقىن بەرانبەر سەتەمە نارەۋاكانياندا، بەلام مەولانا خالەد نەك ھەر ئەر رەموشەى ڤوبول نەكرە، بەلەكو زۆر بەتوندى بەگژ ئەر ھالەتەدا چومە؛ ۋە داۋى لەمورىڤو شوينەمەتەۋانى و موسلمانان كىرد كە خۇيان و دىنەكەيان زەلەل نەكەن بۆ مەبەستى دىنەيى پەنا بۆ خاۋەن دەسەلات و كەسانى دەست رۆيشتو و نەبەن و ئايان دوربەنەمە و دوعاى خىرو ئىصلاحيان بۆ بەكەن.

- ۱- نایه تی ۷۸-۷۹ سوره تی المائدة: ((لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۷۸ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ))، مبهست له ((منكر))، نهويه كه بنی نيسرائيل به هوی سنور بهزاندن و گوناهاي دووباره ی زورموه تووشی کومهلک نهخوشی و لادانی زورموه بوون، يميک له خسهلمتهکانيان نهومبوو كه، هر کار و رهفاريکی مونکر و نهشیاو بکرايه كهس ريگری له نهدمکرد، كهواته گوناوه سنور بهزاندن و زولمکردن وهك عورف و موده بی ريگری و بهر ههلمستکاری باو بووه.
- ۲- نایه تی ۹۰: النحل: ((إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَنِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُم لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ))، مبهست له ((منكر))، نهويه هر کار و رهفاريک پنجهوانه ی فیرمت بیت بهشیومهکی گشتی.
- ۳- نایه تی ۷۲: الحج: ((وَإِذَا تَلَّيْنَا عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا بَيِّنَاتٍ نَعْرِفُ فِي وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرَ يَكَادُونَ يَسْطُونَ بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشِرِّ مِّنْ ذَلِكُمْ النَّارِ وَعَذَابِ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَسَّرَ الْمَصِيرُ))، مبهست له ((منكر))، لیردا نهويه كه هرکات نایتهکانی خوی گهوره دابهزيبايه، دموچاوی موشریکهکان عهبوس دهبوون و تیکدمچوون، دم و لوتیان دهدا بهیهکا.
- ۴- نایه تی ۲۱: النور: ((يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا خُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَن يَتَّبِعْ خُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكُمْ مِّنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَٰكِنَّ اللَّهَ يُزَكِّي مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ))، مبهست له ((منكر))، لیردا بریتیه له هر کار و هملوئستیک شهر عی نهیت یان پنجهوانه ی عهقی سلیم بیت.
- ۵- نایه تی ۲۹: العنكبوت: ((أَنتُمْ لَتَأْتُونَ آلَٰرَجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرَ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمٍ إِلَّا أَن قَالُوا أَنَّيْنَا بِعَذَابِ اللَّهِ إِن كُنتَ مِنَ الصَّادِقِينَ))، مبهست له ((منكر))، لیردا به زور گشتگیره و زوربه ی نهو کار و رهفنا و ههلمسوکهوته ناشرین و بیزرانه دهگریتهوه كه به ناشرکا لهناو یانه و نادیهکاندا دهیانکرد و، وک عورفیک قیزمون رهفناریان پیدمکرد لهوانه، نیربازی و گالته به یهکردن و، فیکه کردن لهیگتر و، تانه و تهمشردان و بهیهکترینکمین.
- ۶- نایه تی ۴۵: العنكبوت: ((أَتْلُ مَا أُوحِيَ إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ))، مبهست له ((منكر))، لیردا بایهتیک زور گرنک و ههستیاره، زور بهرمتیه، نهویش باسی پینگه ی نویره له دین و شهر عدا و، کاریگری نویره له ژیانی نیماندار و پیناسیهکی تیر و تهسهله بو نویره، كه نویره ی نهواو دروست نهو نویره به که ریگری دهکات له ههموو جوهره مونکرهکان له گهوره بو بچوک.
- ۷- نایه تی ۲: المجادلة: ((الَّذِينَ يُظْهِرُونَ مِنْكُمْ مِّنْ نِّسَابِهِمْ مَا هُمْ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا إِلَىٰ لِّدْنِهِمْ وَانَّهُمْ لِقَوْلُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ زَوْرًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ غَفُورٌ))، مبهست له ((منكر))، لیردا نهويه، كه قورنان (ظهار) به مونکر ناودهبات، واته قسهیهکی نهشیاو و نهگونجاو ناشرین و درو و بوختان. (رهوف، ۲۰۲۲، ۳۵).

باسی دوهم: گورینی نارهوا له زانستی کهلامدا:

زانستی کهلام: به شیومهکی گشتی نهو زانستهیه كه له بیروو باومره بهرمتیهکانی نایینی نیسلام نهوئ، جگه لهم ناوه زانیاری تهوچیدو ئوصلی دینیشی پی ئهلین؛ وه ههولدا نه بو گریدانی هوش و ژیری مروف لهگهل دهق و چهمله نایینییهکان، به مبهستی بنیاتانی تیگمیشتنیک مهعقول سهبارمت به خودا، به جیهان، به چارهنوس و بروهینان به پیغهمبران وهك كهسانی ههلمیزارده و هرچی پیومندی بهمانهوه ههیت له زانست و مهعریفی سهردمهکان، (بهزنجی، ۲۰۲۴، ۷).

ئهم زانیارییه له سهرمناوه بهشیومهکی ساده بووه و قول دانهچوه له بهراورد و راڤه و بهلگه؛ چونكه نهو گومان و دوولیانیهی كه نهویست چارهسریان کات، پیوستیان به لهوه زیاتر نههکرد، بهلام دوا و مرگیرانی فلسفهیه گریکی گهلی تهنگ و چهلمه ی نوئ هاتنه کایهوه، كه پیوستیان بهلیکولینهویهکی قولتر نهکرد.

پاش نهوه ی زانستی کهلام گهیشه ههره لوتکه ی بهرزی خوی وه چهندین زانی پایه بهرزوو گهوره یان تیدا ههلمهوت وهك (قازی نهوبهکری باقیلانی، نیمامی جوینی، نیمامی غزالی، شههرستانی، نامیدی، نیمامی رازی، بهیزاوی، قازی عهزودی، تهفتازانی، سهید شهیری جورجانی) وه شونندهستی ناشرایان ههبوو له گهشهسندنی ئهم زانیارییه، تا بهم جوهره کومهلکی نوئ له ریزاوو کون له بروادا دروست بوون و ناوهران: نههلی سوننهت و جهامعت وه یان نهشعریهکان كه لهزوربه ی بیروایاندا له ریوشوینی نهجو حهسهنی نهشعریهوه نهرویشتن. (عمر، ۱۹۸۵، ۷).

سید عبد الرحیمی مهولمیش به دهوری خوی بهسهر ئهم زانسته تهواوه هات و بهئاسانی توانی خوی له خوانی رازاوه تیرکاو بههریهکی باشی تیدا بهدس بینئ، وه لهبر نهوه بههریهکی یهکجار سهرکهوتوی شیریشی ههبوو، ویستی سوودی لیومرگرن بو خزمهت کردنی زانیاری کهلام؛ هات سهر له نوئ دایرشتهوه بهو زمانه ی کهلمیزانین، بهلام دهبی نهوه لهیاندنکهمین كه مهولم ی بو خوی داهینه ی میتودیک تاییه تی لیکولینهوه نهبووه، بهو مانایه ی ریزازیکی نوئی له کهلام و ئوصلودا مهتره ح کردیت، نهو لهم پروموه زانیهکی بهوادا چوی پیشیان بووه، له ژینگه ی حوهرهکانی کوردستاندا كه بارگای بووه به بیرو نهشاعیره و ماتوریدیه و ئوصلی فیهی موتهکه لیمینی سهدهکانی دواپی و تهسهوفی غزالی و قوشهیری و له ژیر کاریگری

دهولت لای هاو لاتی، تا ههست بکات به هاو نیشتمان بوونی و پابه ندبوونی بهو خاک و ناوه، که به داخه وه له مرۆڤگار هدا زور کال بۆتهوه، نهگهر نه لێن نه ماوه.

باشه نهگهر بلێن گۆرینی نار هوا تهنها لای دهسه لاته؛ نایا تا چهند دروسته کهسێک ببینن که شهرفی کهسێک پێشیل دهکات؛ ههول نه دین رێگری لێکمهین؟ یان گیر فانی بک کهسێک ببینن که گیر فانی سه رنشینیک یان پیاده رویهک دهبرێ و ههول نه دین بۆ دهستگیر کردنی؟ یان ببینن کهسێک نازاری بیدهسه لاتی که یان ناز مێک دهکات و ههولێ پارێزگاری نه دین؟ یاخود ببینن کهسێک له ساتهکانی ناو می دیاوه خه ریکه خوی دهکوژیت، نهچین به ده میوه و رێگری لێ نه کهمین؟... هتد.

وه نهگهر بێنه سه ر ژیا نێ رۆژانهش ده بینن چه دین نمونهی زیندومان هیه؛ وهک: پارێزگاری کردنی ژینگه به: لابر دنی پیسی له سه ر جاده و شوینه گشتیهکان و مزگهوت و قوتابخانه و زانکۆکان و ههلو یست و مرگرتن بۆ داخستن یان چاره سه ر کردنی دو که لێ کار کهکان.... هتد، که نه م کارانه دهیان فه رموده ی له سه ره وهک پیغه مه به دهفه رمو ی: (لابر دنی شته زیانه به شهکان له سه ر رێگا کاریکی خیر خوازییه)، کهواته گۆرینی نار هوا (به دهست) مانایهکی فراوانتر و مه وایهکی گه ورتر هه لده گرت. ههروه ها ناوچه یهکی فراوانتری به کار هێنای دهست هیه، که ناوچه ی دهسه لاتی دادو مر ییه، که مافی ئه وه ی هیه له کاتی رودانی حال ته سنو وردار و تایبه تهکان دهست به کار به یتریت، بۆ رێگری کردن له خرا په ی خرا په کاران که نه مه باب تهکی فراوانه و له بهشی جیهاد وه بهشی سزا و تاوانهکان له فیهی ئیسلامیدا با سه را وه.

پله ی دووهم: گۆرینی نار هوا به زمان:

نهگهر نه یوانی ئه و نار هوا یه به دهست بگۆرێ، وهک ئه وه ی له ژیا نی یان سامانی ده تر سا (فان لم یستطع فیلسانه)، ئه و با به زمان گۆر انکاری بکات.

دیاره ئه مر ازی دووهم بۆ گۆرینی نار هوا بریتیه له زمان، که له مرۆڤگار ه ی ئیسته ماندا ئه مر ازیکی زور به سودو کاری گه ره؛ چونکه (وشه) هه می شه ههست و سۆزی به رانه بر ده ور ژین، وه لۆژیکه بۆ قایل کردنی به رانه بر، که نه م ئه رک ههش جاریکی تر ده که یته سه رشانی تاکه مانی کۆمه لگه؛ به تایبه تی قسه ره وان و زانایان جا چ به وه ی وتاری هه یه یه و بیت یاخود ماموستا له قوتابخانه و زانکۆ، یاخود له لایه ن رێخه را وه مانی کۆمه لگه ی مه دنی، یان له رێگه ی شو شیا ل می دیا وه که سه رنجی گه نهج له مر رێگه یه زورترین، ئه مرۆ شو شیا ل می دیا به سه ر جه م جو ره مانی وه کارا کته ریکی زور به هیزه بۆ گۆر انکاری له نار هواکان.

پله ی سێیه م: گۆرینی نار هوا به دل:

(فان لم یستطع فیقله) نهگهر توانای ده کو تکر دنی نه بوو، ئه وه پێویسته به دل و به نه ینی رقی له و ستمه بیت؛ (وذلك اضعف الايمان) ئه وه لاوازترین حال ته و دوا پله ی نزمی ئیمانه، واته: نهگهر به دل رقی نه بوو لێ ئه وه نیشانه ی ئه وه یه که ئیمانی لاوازه، چونکه نهگهر بۆ دهست و زبان مه ر جیک هه ییت، ئه و مه ر ج بۆ دل و ده روون نییه.

به داخه وه زور کهس واده زانی که گۆرین به (دل) مه ودا که ی زور که مه و ناتوانی هه چ گۆر انکاریهک ئه نه جام بدات، به لام به پێچه وان وه؛ دل ده توانیت کاری گه ری زوری هه ییت، بۆ نمونه نهگهر هه لو مه ر جیک رێگر بوو له به کار هێنای دهست یان زمان؛ ئه و ده ییت گۆر انکاری له نار هواکان به دل بکرت؛ تا ئه و جیگایه ی که ده کرت و ده توانریت، هه ر له به ر نه م گرنگیه هه ندیک له زانایان پله ی گۆرینی نار هوا به دل به گرنگتر ده زانن له دوو پله که ی تر، چونکه دل دایه مه و ی پالنه ی مرۆقه بۆ سه ر جه م کارهکان.

ههروه ها دل له ئه مرۆدا ده توانیت کاری گه ری ئه رینی زور گه ره دروست بکات که بریتیه له (مانگرتن)، به نمونه نهگهر فه رمان به ران له به ر یو به راته ی هه ستیان به ستم کرد له و فه رمانگه یه؛ ئه و (مانگرتن)، له کار کردن رێگا چاره یه بۆ به ده سته یانای داوا کاریهکان و کاری گه ری زور گه ره ی ده ییت، که گه لانی جیهان توانیو یانه به وه ی ئه م هه لو یسته یانه وه بگه ن به ئامانجی گه ره.

مه رجه مانی گۆرینی نار هوا له کتیی فیه یله دا:

یه که م: ده ییت گۆرینی نار هوا که نه یته هۆکاری سه ر هه لدانی نار هوا یهکی گه ورتر: هاو سه نه گی کردنی کاری گه ری ئه رینی و نه رینی گۆرینه که، وه هه لێزار دنی شو واز و کات و شوین له به ر چا و بگیری، تا ده ره هاو یشته ی خرا پتری لێ نه که و یته وه، وهک شه رو ئاشوب و تیکدانی کۆمه لگه، چونکه ئه سل له م کاره دا پاراستنی خو شگوز مه رانی کۆمه لگه یه، وهک له هه لو یستی به رزی پیغه مه به ر (درودی خوا ی له سه ربیت) دا به رونی دیاره، بۆ نمونه:

1- پیغه مه به ر (درودی خوا ی له سه ربیت) تیکدانی دیواری که عبه و دروست کردنه وه ی له سه ر بناغه ی ئیسماعیل؛ هه لو ههسته ی کردو ئه نه جامی نه دا، تا نه گو تریت محمد (درودی خوا ی له سه ربیت) که عبه تیک دهکات.

2- ئاشکرا نه کردنی ناوی دوو ره مانی له لایه ن پیغه مه به ره (درودی خوا ی له سه ربیت) و نه گر ته به ری هه چ جو ره سزایهک به رانه بریان، تا نه گو تریت محمد (درودی خوا ی له سه ربیت) یارانی خوی له ناو ده بات.

3- ره چا کردنی بارودۆخی پرسپار کمر کاتی پرسپار مه که، بۆ نمونه دوو کسه یهتی یهک جۆره پرسپاریان کردوه له خزمهت پیغمبهردا (درودی خوی له سه ربیته) به لام پیغمبهرد (درودی خوی له سه ربیته) به دوو شیوه وه لامی داو نهتهوه، بۆ نمونه کسه که دهر سه ربیته چ کارێک باشترین وه وه لامدا پنی دهفر موئ نوێژ له کاتی خۆیدا، به لام به کسه یهتی دی دهفر موئ تیکۆشان له پیناو خوادا (الجهاد). (شاهوی، ۲۰۲۳، 371).

دووه: ده ربیته ئه و نار هویه له پیگهی واجب و حرام کراوه کاندایه؛ نهک سونهت و مهکروه و ریگه پیدراوهکان، ههروهها زانیان ریگه کهوتن که حوکه مهکه حهرا مه، وه به قورئان یان سونهت سهلمننر ابیته، به جۆریک نه ربیته که بابهی ناکۆکی بهیته له نیوان زانیانی متمانه پیکراوی شار مزا. جیه جیکردنی ئه م مه رج یه که له بابته گرنگهکان، که رهنگه هه ندیک که مته رخه م بن تیایدا، به دیه پینانی به شیوه یهکی دروست ته نه که سانه که هه لده سن به گۆرینی نار هویه پنیوستان به پاشخانیک زانسته فیهی فراوان هیه که وای لیکاته دیدگا جیاوازهکان بزانیته تا بتوانیته لایه نه پنهانهکانی ناو دهقهکان بدۆز یتهوه، ئه گهر زانسته کهی سنووردار بهیته، ئه وای خۆی دهخاته بهردم شه مر مزاری و کۆمه لگه بهر مه هه لده ربیته.

سه یه: ده ربیته ئه و نار هویه بونی هه ربیته و دلنیا بهیته وه (من رای) ئاماره یه بۆ پنیوستان ئه وهی به دلنیا بهیته به زانیان که نار هویه پروویداوه، یان ئه نه جاده مه کهی به دلنیا بهیته ئه نه جادی ده دات، که واته ده ربیته نار هویه روون و ئاشکرا بهیته و دلنیا بهیته له زانیانه کهی پنیوستان به پشکنین و سیخوری کردن نییه، وه پنیوستان ئه وه بزانه که خوادا بهرده پۆشی تاوانه کانه، بۆیه به هیه جۆریک دروست نییه سیخوری کردن به سه رب عه یی که سه کاندایه.

چواره: وه ههروهها ئه که سانهی که هه لده سن به گۆرینی نار هویه نابێ هیچ کاته دلخۆش بن به گومرایی بهرانه مه که یان، وه بهی ئومید نه بن له گهرانه مه یان له تاوان به هوی رهحمی خواداوه، ههروهها سه لامهت و متمانه یان نه ربیته له وهی خویان نه کهونه ئه و جۆره تاوانه وه، وه سه رب سام نه بن به خویان چونکه سه رب سام بوون خۆی له خۆیدا تاوانیکه گهر مه یه.

پنجه: بۆ که سانه یان که سانه که هه لده سن به گۆرینی نار هویه پنیوستان مه تودی پیغمبهرد (درودی خوی له سه ربیته) بزانه، که جیه هه و کوی هه لسه کهوتی له پراکتیزه کردنی گۆرینی نار هویه بر یته له مه ره بان و حیکمهت و ئیحترام و ناسینی ناخی مرۆف و بارودۆخی کۆمه لایه تیان، و هه ر تاکیک یان گروپی که له مرۆفه کانه شیوازیکی تایبه تی هیه بۆ گۆر یه لی و نزیک بونه وه له ده لکان، ههروهها دلنیا بهیته که بهرانه ربیته ده کاته.

شه شه: گۆرانه که ده ربیته له دل سوژی و به واده اچوون بۆ ره زامه ندی خوادای گهر وه بهیته، ههروهها فشار له سه رب که سه نه سه پیننیه تا گۆر یه لیته به که نه؛ وه ئاسانه ترین شیوازه به کار بهیته له گه لایاندا، وه به واده ی بیا نوو به گهر یته بۆ یان وه که ئه وهی بهیته نه یزانی وه یان له یادی کرد وه یاخود وه که چۆن، پیغمبهردیش (درودی خوی له سه ربیته) بهرمانی به بانگخوازهکانی کرد که «مژدهی خۆش بهد و نامۆ یان نه که نه»؛ «ئاسانی به که نه و زحمه تی نه که نه»، ته نه نهت له په ربسته کانیشتا قه ده غه ی ده کرد له هه ول هه کانه که زیاده رۆیی به که نه، خۆی هه رگیز له نیوان دوو بابته دا هه لایانده ی پیدرا بهیته ئه و ئاسانه ترین له دوو بابته ی هه لایانده وه به مه ربیک گۆناه نه بوو بهیته.. وه کاتیک خه لک به یه نه تیان پیده دا، و شه ی (چه ندت توانی) زیاده ده کرد، بۆیه له گه ل موسلمانان مه ره بانتر بوو زیاته ره له خویان، ئه مه ش ئه وه یه که چاوه ران ده کر یته له بانگخوازان.

ته وه ری دووه

کۆشه کهانی سید عبد الرحیمی مه وله ی بۆ گۆرینی نار هویه

له ی سه رده مه دا که مه وله ی ده ریا کوردستان به گشتی و ناوچه ی شه رزه وور و ده ور به ری به تایبه تی بیوون به شوینی مملانی له نیوان داگیر کهرانی رۆم و عه جه مدها، خویان له دوور وه دانه یشتن و به ریو بهرانی ئه و ناوچه یان به گه ر یه که دا ده داو ماله کاولیش بۆ خه لکه که ده مایه وه، ره وشیکه ی پر له کلۆی و کۆیر مه وری و سامناکی بهی پشته و په نا بۆ خه لک ره خسابوو، هه رکه سه بۆ خۆی بوو، ده بوو ژیا نی پر کلۆی خۆی به سه رب ببات. (هه ورامی: مه وله ی شاعیری نازار وه خه م، ۴۵۸).

له ناو ئه م ده ر دوو کلۆلیانه دا سه بار مهت به دوور په ربیزی مه وله ی له دانیشه وانی ناوچه کهی خۆی و بهی ده نگه وونی بهرانه رب نار هویهکان و نه یه که ی نار است هیه؛ که گوایه مه وله ی وه که زانیه کهی سو فی، له سیاسهت و کاروباری ناوچه کهی زۆر دوره په ربیز بووه، ره نگه مه ره به ی سو فیته ی وای لیکه ر ده ی هیچ شته ی کار ی ته نه کردی، وه ره واده وانه ی ناو کۆمه لی لا مه به ست نه بوو بهیته، خۆی لێ یان دوور را گرت وه، گه لی هه واره ناوچه که په ربته ی خه لکه یانه ی ماله ویرانه که له بهر چاویدا ره ووی داوه تا که وشه یه که نه گه تی فی وه که (ئاگه ره سووره له خۆم دووره) شی له بار مه یان به کار نه هیناوه.

کمواته هملکه پمومندی به مهولوی و کوردیهوه نییه، بملکو پمومندی بهبیرکردنهوی نئموه هیه، نئم به پئومرو پئوانهی ناتسواو و ناکۆک، شتهکان دمپئوین!.

به لām بۆ کارێک که له بهر ژوموهدی گهلهکهیدا بێت و بهتایهت خهڵکی فقیر و ههژار تێیدا زهرمرمهندن، ئامادهی تێدا به ئهوپهڕی زمانێ گهتوگو و تارادهیهک تکار دینیش بهکار بهێنیت به ئومیدی ئهوهی دهسه لانداریک رازی بکات بۆ بهر ژوموهدی فقیر و ههژاری میلهتهکهی و لایردنی ستهم و ناروایتیهک. (لهتیف، ۲۰۲۳، ۱۵۰)؛ (مهلا سالح، ۱۹۹۷، ۵۱) (حهمه باقی، ۳۸۳-۳۸۵)؛ (جعفر: ۲۰۰۹، ۹۸۸).

دووهم: فهرمان به چاکه و گۆڕینی نارهوا:

بۆ کوژاندن ئهوهی بۆ ئهسهی ئاگری ناکۆکی ئاینی، سیاسی، نیوان میروو هاو لاتیان؛ سید عبد الرحیمی مهولهوی ههندێ جار نوێنهرایهتی شیخ عوسمانی تهوێلهی کردوه بۆ گهتووگو کردن و دانوسان، بهتایهت بۆ پشتگیری دانیشتوانی شاری سنه؛ چونکه دهسه لاتی شیخه نهخشیهندییهکان تا سنهش پری کردوه، دژی ههول و تهقه لای ئهمان اللهی دووهم (غلام شاخان) که ویستویهتی رییازی جه عفری "شیخیه" یان بهسهردا بهسپێتی. (جعفر: ۲۰۰۹، ۳۸۳).

مهولهوی له یهکێک له سیمینار ماکاندا وهک لهناو کۆر و کۆمه لانی مه لایانی کوردستاندا زۆر باوه؛ که توانیویهتی بهییری ورد و تیزی زانستی نهیار ماکانی بههزینی و دهکوێیان بکاو کارێک بکات میرزاده ماکانی سنه بهدل و دایه پێشنیاری بۆ بکهن بێته لای ئهوان دانیشتی و دیهات و زهوی و زاری زۆری بۆ ژبانی تهرخان بکهن، به لām مهولهوی هه میشه ئهه جۆره پێشنیارییهی داووته دوامو پر بهدمه رایگه یاندوه کهوا ژبانی لهناو خزم و کهسوکارو عهشره ته پرووته کهی و له گونده رهقهن و بییهروبوومه کهی سه ر شاتهوه؛ بهنانی بهروو قنیا ته کردوه ماکانیا له ههزار گهنجی بهخششی شازاده ماکانی قاجارو میرزاده ماکانی سنه پێخوشترو بهتام و لهز منتره. (قهرمداغی، ۲۰۱۵، ۱/ ۱۵۲)؛ (مهلا کریم، ۲۰۰۱، ۲۰۰۱)؛ (غریب: ۲۰۱۸، ۶۴).

ئهم مملانییه لهگه ل مهولهوی بهم سیمناره کۆتایی نه هات و له یهکێک کهسانی نزیک له خۆیا نهوه نامه یان بۆ مهولهوی ده نارد، وه مهولهوی وه لāmی راستهوخو و ناراستهوخو دانهوه، هه ر چهنده ناتوانین لهم ده رفه ته کور ته دا سه ر جهم نامه ماکانی مهولهوی دابنێن به لām لێر ده دوو نامه ی مهولهوی لهو باره یهوه ده مخینه روو، که ئهوانیش ئهو دوو نامه یه که مامۆستای ئه ر ده لانی کردونی به کوردی: (ئه ر ده لانی: ۲۰۰۸، ۱/ ۴۰۵)؛ (مدرس: ۲۰۱۱، ۲/ ۴۴۶).

نامه ی یه که م یان: نامه ی یه که م نامه ی مهولهوی به فرهاد میرزا سه بار ته بهو کتیه ی به دیاری بۆ مهولهوی ناردوه. فرهاد میرزا که والی کوردستان بووه ههولێ داوه ئهو بیروو باوه ر دهی که هیهتی و به راستی زانیوه بلامی بکاتهوه، چینی زانیان و مه لاکانی له پێشی پێشه وهی ئامانجه کهیدا بوون؛ بیه گومان ههولێ زۆری داوه که مهولهوی بێته سه ر رییازی جه عفری، هه ر بویه بۆ پتهو کردنی بۆ چونه ماکانی بهناوی دیاریه وه کتیه ی بۆ مهولهوی ده نیریت. (لهتیف: ۲۰۲۳، ۲۱۳).

مهولهوی به نامه یه که دوو درێزو زۆر به پیز بۆ فرهاد میرزا ده نیریت سه بار ته بهو کتیه ی بۆ ناردوه، که هیواخوازم خۆنیه ی ئازیز تهواوی ئهو نامه یه بخوینێته وه، که ئیه لهم ده رفه ته که مه دا ناتوانین کۆی نامه که دابنێن، ته نها چه ند مه به سته یی سه ره کی نه بیت، مهولهوی له نامه کهیدا بۆ سه ر داری ولات ده فمر موی: ((ئیستا به ر یزتان به ناوی فرماندانتان به چاکه و قه ده عه کردن له خراپه و له کاری نار هوا جلوه رگی ئیجتیهاداتان له بهر کردوه؛ بهوپه ر ی لیبوردن و به گه رمی خه لک بانگ ئه کهن بۆ ئه وه ی بیانه خیه ته سه ر ریه گی (تشیع)، ئه مه تان به لای منه وه تهواو نییه و به نار هوا و ده ر نه گیر ئ.

پێویسته له سه ر ئیه ی زانیان رای خۆمان به نا شه کرا ده برین و بۆ روو نکر ده وه و جو یکر ده وه ی کاری رهوا له نار هوا خۆمان به ر نه یین و له کهس نه تر سین و له بهر ده م هه موو کۆ سپێک و هه موو که سپێکدا پێویسته خۆمان را به رین؛ له کۆتاییدا ته کایه به ر ام بهر به م نامه یه ئو ی نه ی دل ته گه رد نه گریت و به وه لām دانه وه ت شادمانم به کیه ت تا منیش له لایه ن خۆمه وه به (سه لمان) وه یا به (منعنا)

بیه وه مه یان.

چونکه بووم به مایه ی سه ر ئیسه تان به م به یته ی حاف ظی شیرازی نامه که م کۆتا ئه که م

غیر ازین نکه که حاف ظ از تو ناخو شه ود است

در سرا پای وجود هنری نیست که نیست

زانای ئایینی ئه ی وایی و ئاوه ها بیه ر ده په نجه بکا به قورگی شه ردا و له هیه سل نه کات و هه میشه ئه ی (لا طاعه لمخلوق فی معصیه الخالق) ی له بهر چاوبیت و کۆل نه دا. (لهتیف: ۲۰۲۳، ۲۲۲).

مامۆستا مه لا عه بدول که ریم ی موده ر یس ده ره ق به م نامه یه ده فمر موی: ((به راستی پێویسته ئینسان به چاوی ئینساف ته ماشای ئهم نامه یه مه ولهوی بکات که بۆ فرهاد میرزای نووسیه و تا حال ی بیه ئهم زانا و ئه دییه جه وانمه ر ده چه ند مه ردی و ئازایه تی به کار هینا وه، چون توانیویه به ر ام بهر شازاده یه کی خاوه ن خامو نامه و ولات و ده سه لات که مامی ناسر ده دین شای قاجار و حوکمرانی سنه بووه به م جۆره قسه بکات و نامه یه کی چه ند موافیقی حه قیه ته ی بۆ نووسیه و که م و زۆر له به ر ام به ریدا ترس و دوو دل یی نیشان نه داوه به جۆر ئ که به گو یه ر ده ی ئایین و عه قل بێت له گه لیدا داوه)). (مدرس: ۲۰۱۱، ۲/ ۴۵۵).

نامه‌ی دووهم: نامه‌یه‌کی مه‌له‌ویه بۆ فخر و لعل و له‌ما یان راستتر وایه بۆ شێخ یوسفی مودهریسی دار و لئحسان بووه له‌ سنه، که بۆ مه‌سئله‌حه‌تی خۆی هه‌میشه‌ دلی کار به‌ده‌ستانی سنه‌ی راگرتووه‌ لایداوه له‌ رێباز مه‌کی خۆی، هه‌ر سه‌بارته‌ به‌و کتێبه‌ی فهرهاد میرزا بۆ مه‌له‌ویه‌ی نارده‌وه.

ئه‌مه‌ش به‌شیکێ که‌می ناوه‌روکی نامه‌که‌یه: ((وبعده (موجته‌هیدانی ئێمه‌ی بنه‌مآله‌ی سونه‌ت له‌ بابه‌تی زانستی (فقه) دا له‌ شنه‌ی هه‌ناسه‌ی پاکی به‌فهری پیغه‌مه‌برایه‌تیه‌وه (هه‌زاران دروودو سلاوی لێبێت)، دوو فهرمووده‌یان خستۆته‌ به‌رچاومان، هه‌ردوو فهرمووده‌که‌ بۆ هه‌موو موسولمانان به‌گه‌شتی و بۆ هه‌موو زانایان و کاربه‌ده‌ستانی میری به‌تایبه‌تی؛ بوون به‌ سه‌رچاوه‌ی ترس و بیم. فهرمووده‌ی یه‌که‌م: ((إذا ظهرت الفتن، وسب أصحابي، فليظهر العالم علمه، فمن لم يفعل ذلك فعليه لعنة الله والملائكة والناس أجمعين، لا يقبل الله منه صرفا ولا عدلا)).

فهرمووده‌ی دووهم: ((من رأى منكم منكرا فليغيره بيده، فإن لم يستطع فبلسانه، وإن لم يستطع فبقلمه، وذلك أضعف الإيمان)).

فهرمووده‌ی یه‌که‌م پروون و ئاشکرایه‌ به‌ لām دووهمیان پێویستی به‌هه‌ندێ رافه‌ و لێکۆلینه‌وه‌ هه‌یه. زانایانی هه‌له‌که‌وتوو دهرباره‌ی ئهم فهرمودیه‌ چیان فهرمووه‌ منیش به‌و مه‌ضمموونه‌ ده‌یخه‌مه‌ به‌رچاو (رأی): له‌ رونه‌تی به‌ مانا، زانینه‌ نه‌ک روئیه‌تی چاو، واته‌ بزانی به‌ گوناوه‌که‌ و هه‌ستی پێبکات مه‌رج نییه‌ به‌ چاو ببینی، (منکم): مه‌به‌ست پێی هه‌موو تاک و کۆی موسلمانانه‌ (نیر، چ می‌ و درگیر) له‌ هه‌موو سه‌رده‌ میکدا.

(منکرا) کاری نارموا حه‌رام، (فلیغیر) با بیه‌گۆڕێ ئه‌مه‌که‌ بۆ و جوبه‌، ئهم گۆڕینه‌ش ده‌بی له‌ پرووی شه‌رعه‌وه‌ بێت نه‌ک به‌ گۆتره‌، وه‌ یان به‌عه‌ق‌لی پرووت، (بیده) به‌ ده‌ست و به‌هیز ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی به‌ده‌ست کاری تی بکات، وکو ئه‌وه‌ له‌ زیانی مالی یا به‌ده‌نی بترسیت؛ به‌ لām هه‌ر شه‌و گۆره‌شه‌ی پرووت نابێ به‌ به‌لگه‌ی خۆلێگێلکردن؛ وه‌ک لهم فهرمووده‌یه‌وه‌ دهرنه‌که‌وتێ که‌ تورمزی، ئه‌یه‌گێر ئه‌تیه‌وه‌ ئه‌فهرموی: ((ألا لا یمنعن رجلا هیهبة الناس أن یقول الحق إذا علمه))؛ (فان لم یستطع فبلسانه) به‌زبان و تن ئه‌گه‌ر نه‌یتوانی کاری تێبکات، ئه‌وه‌ به‌توورمیی یا به‌نه‌رمیی پرووی تێبکات کامیان کاریگه‌رو گونجاوتره‌، ئه‌وه‌ میان به‌کاربێنی. (فان لم یستطع فبقلمه) ئه‌گه‌ر توانای دمکو‌تکردنی نه‌بوو، ئه‌وه‌ پێویسته‌ به‌ دڵ و به‌نه‌ینی رقی لێبێی و نه‌یه‌وێ وکو ئه‌و سته‌مه‌کاره‌ که‌ تانه‌ بدات له‌ یه‌که‌یک له‌ ئیمامه‌کان و پیشه‌وایانی تر؛ (وذلك أضعف الإيمان) ئه‌وه‌ لاوازترین حاله‌ت و دوا پله‌ی نزمی ئیمانه‌، واته‌: ئه‌گه‌ر به‌دڵ رقی نه‌بوو لێی ئه‌وه‌ نیشانه‌ی ئه‌ویه‌ که‌ ئیمانی لاوازه‌، چونکه‌ ئه‌گه‌ر بۆ ده‌ست و زبان مه‌رجیک هه‌مبێت، ئه‌وا مه‌رج بۆ دڵ و دهروون نییه‌.

به‌ لām برایان: با له‌گه‌ڵ خۆی خۆماندا راستیین و به‌راستی نایین بگه‌ڕین؛ به‌خه‌یال نابێ هه‌ندێ شت دروست بکه‌ین و بیه‌که‌ین به‌به‌هانه‌ و بیانوی بێ ده‌نگیمان و دووره‌ په‌ریز به‌هه‌ستین؛ کێ دیویه‌تی به‌رامبه‌ر به‌واتایه‌کی حه‌ق لهم رۆژدا تووشی زیانی مالی و له‌شی بووبیت؛ یا به‌سوکی و ریسواییه‌وه‌ سه‌یری کرابی؟ ئێمه‌ به‌خه‌یال به‌رامبه‌ر به‌خۆشه‌وستیی دنیا به‌لگه‌ی بێ ده‌نگی بۆ خۆمان داننه‌تاشین و له‌ راستی لانه‌ده‌ین و زانسته‌ و زانیاریمان فهراموش نه‌که‌ین؛ دیاره‌ به‌م کاره‌مان له‌ لایه‌که‌وه‌ ماوه‌ ئه‌مه‌ین فهرمان ره‌وا له‌ هه‌ڵ لایداو، خۆشمان له‌ ته‌کیا هاوبه‌شبین وه‌ له‌ لایه‌کی که‌وه‌ به‌م لادانه‌مان به‌ر نه‌فرینه‌که‌ی پیغه‌مه‌بر ئه‌که‌وین که‌سه‌یک به‌راستی رێگای خوا بگه‌ڕێ و لێی بترسیت بیه‌گومان فهرمان ره‌وا ی رۆژیش لێی ئه‌ترسی و شه‌رمی لێ ئه‌کات، له‌وانه‌یه‌ واز له‌ تاوانه‌کانی بێنی و روو بکاته‌ خوا، ئه‌گه‌ر زانایان ترسی خۆیان له‌دڵدا نه‌بێ فهرمان ره‌وا ی رۆژیش ترخیان بۆ دانانی و به‌سوکی سه‌یریان ئه‌کات ...)) کۆتایی نامه‌یه‌کی مه‌له‌وی. (مدرس: ۲۰۱۱، ۳۵۶)؛ (جعفر، ۲۰۰۹، ۳۸۴)؛ (له‌تیف، ۲۰۲۳، ۲۲۵).

مامۆستای مودهریس سه‌بارته‌ به‌م نامه‌یه‌ ده‌فهرموی: ((لهم نامه‌یه‌دا دهرمه‌که‌وتێ که‌ مه‌له‌وی بۆ داکوکیکردن له‌ بیرووباوهری خۆی چه‌نده‌ ئازاو نه‌ترس بووه‌ وه‌ک چۆن ئه‌مه‌ش دهرمه‌که‌وتێ که‌ لهم کێشه‌دا فهرهاد میرزای حوکمران و رێبازی ئایینی له‌ رێبازی ئایینی مه‌له‌وی جیاواز، گه‌لێ له‌ شێخ یوسفی به‌دیه‌من هاو‌ریبازی مه‌له‌وی، - به‌ لām له‌ راستیدا خۆ به‌ده‌ست حوکمرانه‌وه‌ داوه‌ - ، نه‌رمتر و گونجاوتر و سه‌نگه‌راوانتر بووه‌)) . (مدرس: ۲۰۱۱، ۳۵۶)

بۆ ئه‌وه‌ی لهم دوو نامه‌یه‌ی سه‌رموه‌ به‌ته‌واو ی بگه‌ڕین پێویستیمان به‌م ره‌ونه‌کردنه‌وه‌ی خوارمه‌ هه‌یه: فهرهاد میرزا هه‌رچه‌ند فهرمانه‌روایه‌کی به‌سوودو دادپه‌روه‌رو به‌بیزی و ئه‌دیبیکیی به‌رز بووه‌؛ به‌ لām له‌ په‌نا ی فهرمانه‌رواییه‌که‌یدا، ویستویه‌تی له‌ رێگای مه‌لاو دۆستانی کورده‌کانی (سنه) و ده‌ورو به‌ری بکا به‌ شیعه‌ و رێبازمه‌کیان به‌سه‌را به‌سپینی، جا له‌ ماوه‌ی فهرمان ره‌وا یه‌که‌یدا بۆ چه‌سپانی کارمه‌کی کۆمه‌لێکی زۆری شیعه‌ی جه‌عه‌ری له‌ هه‌ر ئێمه‌ فارسه‌کانه‌وه‌ دینی بۆ شاری (سنه) و تیایدا نیشته‌جێیان ئه‌کات، له‌ ئه‌نجامی ئهم کاره‌ جه‌نگێکی خۆیناوی له‌ نێوانیاندا په‌یدا نه‌بێ - جگه‌ له‌ کوشتنی چه‌ند که‌س له‌ هه‌ردوولا - موجته‌هیدی جه‌عه‌ری به‌یه‌کان (شیخ محمد تقی) له‌ لایه‌ن کورده‌کانه‌وه‌ ده‌کوژرێ، دوا ی ئهم روداوانه‌ له‌ لایه‌ن میریبه‌وه‌ بۆ به‌دییه‌نایی هێمنی و ئاسایش چه‌ند هه‌نگاوێک نرا، یه‌که‌یک له‌وانه‌ دوورخستنه‌وه‌ی (مدرسی) مزگه‌وتی (دار الاحسان) که‌ (شیخ عبد القادری موهاجیری) بوو، مآل و مه‌اله‌که‌ی له‌ سنه‌ بۆ ماوه‌یه‌ک مانه‌وه‌ و خۆیان ره‌وانه‌ کرد بۆ کوردستانی عێراق، که‌ له‌و سه‌رده‌مه‌دا سه‌ر به‌ ده‌وله‌تی عوسمانی بوو له‌ دوایدا به‌ ته‌کای مه‌له‌وی وه‌ک له‌ نامه‌که‌یدا هاووه‌ فهرهاد میرزا مانگانه‌که‌ی گێڕایه‌وه‌ بۆ خه‌زانه‌که‌ی.

دوا به دواى دوورخستنهوهى موهاجیر، شیخ یوسفى ناموزای له لایهن میرییهوه بهرهمسى کرا به (مدرس)ى مزگهوتى (دار الإحسان)، جگه له دانانى بهوزیفهى (مدرس) کرا بهسهرپهرشتى کارى ئهو گوندانهى که سهردهمى خۆى (ئهمان الله خانى) گهوره کردبوونى بهوهقى مزگهوتهکه.

ئهم شیخ یوسف ناوه که له نامهکاندا به (مدرس) ناو ئهبریت، وهک لهنامهکهى خودى مهولهویدا ڕمچاو ئهکریت مهلاى دهربارو و دووروو دنیا پهست بووه؛ بۆ خۆنزیك کردنهوهى له دهسهلاتهوه به راست و بهچهوت بهرگرى و پشتگیرى فهرهاد میرزای کردوه، جا ئایا له خۆیهوه وه یا به هاندانى فهرهاد میرزا؟ چهند جارێک نامهى پرپوچ و ناشایسته ئهئێرئ بۆ مهولهوى، وه مهولهوى بهم نامانه وهلامى ئهئاته .

ستیهم: کۆیلايهتى کردنى دهسهلات و بازرگانى کردن به ڕیپازى سۆفیگهريی:

بیرورای مهولهوى له نامهى ژماره (نۆ)دا، بهرونى دهردهکهوت بۆ نمونه ئهو له بهرامبهرمکهى داوا دهکات بهرامبهر فهرمانهروایان بویرو نازو چاونترس بیت و لهبهر ترس و بهرژمونهى، راستى به ژیر ليووه نهکرى، وهک دهفرموى: ((اول سوء سلوک این است که تقیه مشوؤمه بکنی و کتمان حق را بنمائی . حاکم ادبا موافق (وشاور هم فی الامر) مشورت به شما میفرماید و شما جرئت آن نداشته باشید که فتوای حق اظهار کنید حاکم مشمول طعنء خودتان را مطابق حدیث مورد لعن نمایند فقیر از سلسله رسولم، صلب مرتضى و ترائب بتول. غایتش این است که زهرم بدهند یا شهیدم بکنند و سرم بر سر نیزه نهند، از کس نترسم و از حق پرسم)).

ئهم نامهیه لوتکهى نارهزایى شاعیره لهو زانایانهى دهنه داردهست و دهرگای پرپاگهندهى فهرمانهروا و کاربهدهستان ئهم دهنوسى: ((ئهگهر ژهره خواردوم بکهن و شههیدم بکهن و سهرم بهسهره نیزموه بکهن، له کهس ناترسم و داکوکى لهحق دهکهم؛ مهبهستم رهزاهندهى و نزیکى خودایه)) . (مدرس، ۲۰۱۱ز، ۳۶۲)؛ (جعفر، ۲۰۰۹ز، ۳۸۶).

چوارهم: نهتهوايهتى لای مهولهوى:

له شیعهرمکانى مهولهویدا لایهنیکى پرشنگذار بهدى دهکرى که شیعرى نهتهوايهتیه، بهلام نهک شعری نهتهوايهتیه به مانا رههاییهکهى ئهم سهردهمه، بهلکو مهولهوى شیعرى نیشتمانى به مانایهکى دى هیه؛ ئهو مانایهکى که چاکه و خيرو خوشی ههمو کهسى بویت و ههول بۆ بلوکردنهوهى رهوشتى وهفاو خیر و خوشی و دلسوزی و ئهمهکدارى و خۆبهکهمزانی و مهردایهتیی و جوامیری و راستی و له سهروى ههمویشیانوه دنیا نهویستى و بۆ دنیا نهسووتان و روانین بۆ ژيانى پر کامهزانى ههمیشهى و ههتهاتهایی ههرگیز له شیعهرمکانى مهولهوى جیابانهوه و دیوانهکى لهم روانهوه قوتابخانهکى بهرین و بلند و بالایه تادهست ههدهیت.

ههروهها مهولهوى له نوسینهکانیدا له دهریای نهوین و خوشهویستى جوانى نیشتمانهکهیدا نوقوم بووه و ئهو جوانیه که ئهو له دیمهنى لوتکهى شاخه بهرمهکان و گول و گیای لانزاره سهوز و فینکهکان و له هازهى پر ئاههنگى شهتاوى چه و دۆلهکان و له خورهى بهفراوى زیوینى شیهوکهانى کوردستان ههستى کردوه و بهچهشنیکى سحرراوى هیناویهته چوارچهوهى لهفزهوه؛ بیگومان تانیستا شاعیریکی تر ههستى نهکردوه و نهیتوانیوه وهها شوینهواریکى بهرزى وێژیهى له خۆیهوه نیشاندای. (قهره داغى، ۲۰۱۵ز، ۱۵۲/۱ - ۱۷۴)؛ (مهلا کریم، ۲۰۰۱ز، ۱۷)، (عبد الکريم: ۱۹۸۹ز، ۳۰)؛ (جعفر، ۲۰۰۹ز، ۳۸۳).

پینچههم: پشتکردن له پاداشت و دنیاى دهسهلاتداران و ههلبژاردنى ژيانى ههژاریى سهریهزانه:

مهولهوى لهو کهسانه بووه گیروگرفتى خهلكى تریشى بههه خۆى زانیوه پهردهى دلئى ناوینهى بالانماى نهوان بووه؛ نهبوونى، برسپیهت، نهخۆشى، ئافهتى ئاسمان و زهوى مردنى خهلكانى ناومیدو لێقهوماو، جهنگ و جلهبهه خێلهکى و ههژارى و ستهمى ستهمکاران ئهمانه ههموویان سهراوهى دهرد و مهینهت بوون و ژيانیان لئ تال و سهخته کردوه؛ لای یهکێکى وهک مهولهوى ئهو دهردو مهینهتانه بوونهته خێلخانهى خهم و نازار له وینه شیعرییهکانیدا ڕهنگ و جورى خویان خویان دهنوینن . (ههوارمى: ۲۰۱۳ز، ۲۴۶). وهک دهلێت:

پیری و فقیری و کهئیفی هه سئ

نهبووه هيجران بار هيج کهسئ

له شیعریکی تردا هاواره دژى رۆژگار:

فهلەك بئ فرسەت .. فهلەك بئ فرسەت

ئهی چهرخ و چهپ گهرد، بئ سهبرو فرسەت

غدار و بهدکار، بئ وادهو بهینهت

پر جهورو ستهم بئ میهرو مۆبەت

له گهڵ ئهو ههموو چهڕمه سهڕهیدا ههڕگیز ناماده نهبووه له پیناوی ژيانى دنيادا دهس له عيزمتى نهفسى خۆى ههڵگرى، له نامهكانى مهولهيدا كه دهسگيرمان بوون و ههروهها له و دهنگو باسانهوه كه دهم به دهم ئهگير نهوه بۆمان دهرئهكهوى كه زۆر فهرمانبرهوايانى ناوخۆى ناوچهكه بهو جۆرهى كه شايانى كهسيكى وهك مهولهوى ببيت لهگهڵى نهجوو لاونهتهوه و قهديران نهزانويه كهچى فهرمانبرهوايانى قاجارى و ئهرده لانی گهلى جار بانگيان كردۆته لای خۆيان و ديهات و مولكيان داوتهى بهلام مهولهوى قوبوولى نهكردوه و ههڕگیز نهيوستوه خزم و كهسوكار مەكانى و ناوچهى تاوهگۆزى به جيبيلنى و بهمولكى دنيای نهگۆريوهته: بۆ نمونه: (فهرهاد ميرزای مامى ناصرودين شا) داواى لى كردوه بپروا بۆ ئيران و ههڕ مولكيك دلى ئهگيرى ههلى بژيرى بۆ خۆى؛ ههروهها: غولام شاخانى ئهرده لانی داواى لى كردوه بچى بۆ ناوچهى سنهوى دى (زه لان) وهر بگرى بۆ خۆى، بهلام مهولهوى ههڕ ئهوهى پيباش بووه ههڕچۆن بووه له سهڕشاته كرينهكهى خۆى بمينيتمهوه. (مدرس: ۲۰۱۱ ز، ۳۰۸/۲)؛ (جه عفر، ۲۰۰۹ ز، ۳۷۸).

شه شهه: جهخت كردنهوه له رووبهروبوونهوى شيرك و خورافهت و دووركهوتنهوه له زانستى شهرى و ريگرى له خراپه: دووركهوتنهوى ههندى له شونكهوتوانى ريبازى تهصهوف له زانسته شهرى عييمكان بهتاييهت زانستى عقيده و قورئان و فهرمووده، واى له ههندى بهناو شيخ و شونكهوتوانى تهصهوف كردوه له ريبازى پاكي شهريعت لابدهن و ئهو ريبازه پاكه پر بكم له خورافه و كهراماتى درۆ و بيدعه، لهكاتيكدا ههڵگرانى پهيامى راستى تهصهوف بۆ پاراستنى سنورى تهوحيده، بهرمنگار بوونهوى خورافه، بيدعه، ههميشه پيشهنگ بوون، بهشيرهيهك زانايانى دهرمهوى بازنهى تهصهوف گهواهى و شايهتتى ههقيان بۆ داو، مهولهوى له لاپهه ۴۲۶ له عقيدهى مهرضيهدا دهفهر مويت: لاده له ريگهى بيدعت و مونكه

بژه سهيرى سهير سهيدى ئهوهر
يا له باسى ولى و كهرامهتدا له كتيبي عقيدهى مهرضيهدا دهفهر مويت:

وهلى شهخسيكه عارف بالله
(ما أمكن) به ذات به صيقات ناگاه
بيكيشى به سەنگ ههرسى تهقوودا
به تهرزوى شهى مووي لا نهدا

حهو تهه: دياره له بهروارى ۱۱-۱۲ / ۲۰۲۴ كۆنفراسى يهكهمى مهولهوى له زانكۆى سلیمانی بهريومهچوو، كۆمهليك تويزينهوى زۆر بهرخ و پر بهها پيشكهشكرا، يهكيك لهو تويزينهوانه به ناونيشانى (سه نامه چاپ نشدهى مولوى موجود در آرشيو صباح حسيني) له لايهن دكتور سهباحى حسيني بوو، كه بهريزيان سى نامهى نهپيرايى مهولهويان پيشكهش به كۆنفراس كرد، بونه مايه پالپشتى و پشراستكردنهوى ئهم تويزينهويه، چونكه ههڕ سى نامهكه بهلگه بوون لهسهڕ نازايهتى و لهخو بردوى مهولهوى و ههولى نهپساوهى بۆ چار سهركردنى كيشهى خهلى ناوچهكه، ئيمه ليردا ئامازه به يهك نامه دهكهين وه نامهكانى تر له لاپهه مەكانى پيشووتر ئامازه مان پيداوه، لهگهڵ دهست خوشى بۆ كاك دكتور سهباحى حسيني: ناوهروكى نامهكه نامهيهكه كه مهولهوى بۆ (فهرهاد ميزا)ى ناردوه؛ بريتيه له داوايهكى مهولهوى بۆ دامهزراندنى يهكيك له مهلا باشهكانى ئهو سهردهمه بهناوى (مهلا محمد جسيم)، له يهكيك له مزگهوتەكانى ئهو ناوچهيه و يارمهتى بدات، چونكه بههوى نهدارى و كهم دهرامتهيهوه و لاتى خۆى بهجيهنشتهوه له بارودۆخيكى خراپدا ژيان دهكات، ئهمهش خهه خورى مهولهوى دهسليميني، بۆ بينيني نامهكان خوينهرى نازيز دهنوانى ههڕ لهه گۆڤاردا بگهريتهوه بۆ تويزينهوهكان.

له كۆتايدا: سيد عبدالرحيمى مهولهوى دهيويت ئهو پهيامه بگهيهيت كه: تاييهتمهندى كومهلگاي مسولمان، زاناي مسولمان، تاكى مسولمان، خيزانى مسولمان، دهسهلاتى مسولمان، ئهويه كه: بهردموام فهرمان به چاكه بكات و وه ريگرى له خراپه بكات؛ بۆ چاكه كردن و خراپه نهكردن پيوسته خهلى تيبگهيهرى ئهم كار ههروا ئاسان نيهو دهبيت له ژير روشنايى فهرموودهو ئاكارى پيغههمبهرى نازيزدا (درودى خواى لهسهرييت) ئههجام بدرى.

شيخى مهولهوى بۆ خههخورى و گرنگى ئهم بابتهوه لهسهڕ ئهو ئهساسه كه تهنها له كتيبي فهضيلهدا بهلگو له ههردوو بهرهمى (عهقیده و فوائدهش) دا بابتهگهليكى تهرخان كردوه بۆ ئهمر به معروف و نههى له منكر، جا ئهمهش ئيشارهتكي تيايه ئهويش گرنگى ئهم چهكه دهرمهخات لای مهولهوى.

له فوائدهدا دهفهر موئ:

بيا دست و زبان خود بيالا
به نهى از منكر بدتر ز آلا

واته: وهره بهتهواوتهى مژ غولبه به دهست و بهزمان، نههى له مونكهرك بهه؛ ئهو مونكهرهى به نيسبهت ئينسانهوه له ژاله تالتره.

چو نتوانی بدل بگذار در دل
چو نیست این اضاعت هم، هست مشکل
واته: هەر کاتێک تۆ به دهست و به زمان نەتوانی نەهێ له مونکەر بکەیت؛ ئەو نەهێه له دڵدا جێگیر بکە، چونکە ئەو ئەز عەفەشت
نەبێت بەراستی ئەو موشکیلە. (بەرزنجی: ۲۰۲۴، ۲۳۰).

ههروهها له (عەقیدەى مرضیه)دا دەفەر مۆی:

(لله) لیباس نەهێ له مونکەر

ئەمەر به مەعروف زەریف کە لەبەر

کە چاوت پێکەوت مونکەریکی کرد

یەکی دەفەى کە له گەورە تا ورد

به دەس به زوبان یاخۆ به جەنان

(وهذا الآخر أضعف الإيمان)

واته: له بەر ڕەزای خوا - نەك هەوای نەفەست- بەرگی ئەمەر به چاکەو نەهێ له خراپە لەبەر بکە، چاوت به یەکی کەموت ئێشیکى
ناشەرى دەکرد زوو هەولێدە بۆ نەهێشتنى ئەو کارە بەدە، بەدەست یاخود بەزوبان یاخود بە دڵ. (مدرس: ۱۹۸۸، ۶۶۹).

نەجام

سوپاسی نەبراهە بۆ خۆی بەلا دەست کە تواناو دەر فەتى پێبەخشین ئەم توێژینەویە بەخێنە خزمەتى بەرێزتان، له کۆتاییدا
گەشتینە ئەم ئەجامانەى خوار موه:

- 1- بەهۆی کاریگەری زانا و پێشەوایانی پێشینی وەك مەولەوی؛ سیمای پێكەوتنەیان له كوردستان تا ڕادهیهك تاییهتەندیهكی
ناوازی هەبوو، وە دووربوه له كێشهى عەقیدەیی، وە نەیانەشتوو سیمای دینداری له كوردستان تەلخ بکریت.
- 2- گۆڕینی نارەوا (تغیر المنکر) هۆکاری پارێزگاریه له کۆمەلگه، بەلام به مەرجی تاییهتی خۆی کە زانیان له ژيان و ئاکاری
پێغەمبەر (درودى خۆی لەسەر بێت) وەریان گرتو، کەواته ئەم چەمکە وەك شمشیری دووسەرە وایه؛ ئەگەر بەداناى بەکارهات
ئەو ئاسودەیی بەکۆمەلگەکان دەبەخشێت و زانیان له بەرانبەر نارەواکاندا کاریگەری گەورەى خۆیان دەبێت؛ بەلام ئەگەر به
پێچەوانەو کەسانی نەشارەزا له دوق و مەبەستەکانی شەریعت بەکاریان هینا؛ ئەوا دەبێتە مایهى خۆین ڕشتنى بەناحق و مأل
وێرانی کۆمەلگەکان و ناشیر بکەردنى ڕووی گەشى ئایینی پێروزی ئیسلام، وەك له عێراق و زۆریك له وڵاتانی جیهان بێنیمان.
- 3- خۆپاراستن له دەرکردنى حوکمی له ئایین دەرچوون (تکفیر) بەرانبەر هەر مەوقیك؛ لێکەوتەى زۆر ترسانکی لەسەر
کۆمەلگەکان دەبێت، هەر بۆیه ئەم کارە سپێردراوه به لیژنەکانی زانیان، کە پێومەری زۆر ووردو تاییهتی خۆیان بۆ ئەم بابەتە
هەیه.
- 4- زانای پایەبەرز سید عبدالرحیمی مەولەوی له ئازاری ناوچەکەى خۆی بێدەنگە نەبوو، بەلکو هەمیشە به پاچی شەریعت
بژاری دەرکودال و گیاکەلەى کردوو زۆر بوێرانه لەبەردەم کار بەدەستانی سەردەمی خۆی وەستاو تەوه، چونکە چاوی له
پاداشت و دنیاى ئەوان نەبوو؛ هەر بۆیه هەمیشە ژيانى هەزارى و نەداری بەسەر بردوو .
- 5- ئێستە له هەموو کاتێک زیاتر ئەركى سەرشارى زانیانی تەصەوفه بەوپەرى بوێرى و ئازایەتیەوه بێنە دەنگ بەرانبەر هەر
نادادیهك بەرانبه گەلەکەیان دەرکۆی؛ هیچ کات بێدەنگ نەبن له وتنى قسەى حەق بەرانبەر دەسەلاتداران، هەر وهها شۆڕشێك دژ
به خورافە و شیرک و بیدعه بەرپاکەن و ڕێ به نەیارانى تەصەوف و شیخە قۆلبەرەکانى ناو تەصەوف نەدەن ڕیپازی جوانی
تەصەوفى جۆنەیدى بەغدادی و شیخی گەیلانی و شیخ مەعرووفى کەرخى و بیشرى حافى و مەولانا خالید و شیخانى بیاره و
سید عبدالرحیمی مەولەوی لەکەدار بکەن.
- 6- مەولانا خالیدی نەقشبەندى، خانەقای کردبوه بارەگایەك بۆ ڕێکخستنهوى رهوشى ئایینی و دونیایى خەلک، تەسەوفى کردە
هێزێکی ڕێکخراوێی بەر هەڵستیکاری ئەو سەتمانەى له خەلک دەرکۆی؛ چون لەو دەمدا سیستەمە حکومەرانیهکە جۆریک له
پشێوى و بێسەرۆبەرى ڕووی تی کردبوو، ئەمەش وایکرد خەلکیکی زۆر تەریقەتى نەقشبەندى بگرنەبەر و مۆرىدى مەولانا
بن؛ بەهۆی هەلۆیستە بەردەوامەکانیشی دژى سەتمەى عوسمانیهکان و بەرپەرچدانەوى پێشنیازی عوسمانیهکان بۆ ئەوهى مۆلک
و مالى لى وەربگرن و چاوشۆریان ببێت، مەولانا تووشى دەر بەدەرى دەبێت.
- 7- پاش خۆیندەوهى نامەى هەلۆیستەکانى مەولەوی ئەومان بۆ ڕوون بۆتەوه کە: گۆرانی نارەوا له سەردەمی مەولەویدا خۆی له
دوو خالى سەرەکیدا دەبێتەوه؛ یەكەمیان: بریتیه له بەشداری کردنى تاکەکانى کۆمەلگه له داهاى و لات و خەمخۆرى بۆ

- 22- فەتاح: ئیبراهیم فەتاح، نامە عەرەبیەکانی مولانا خالە، چاپی یەکەم – ۲۰۱۹ز، چاپخانهی ئاراس، هەولێر .
- 23- قەرەداخی: بابا علی شێخ عمری قەرەداخی، هەڵبژاردەیهك له عقیده مەرضیهی مەولهی، چاپخانهی ئیرشاد – بغداد، ۱۹۸۵ز.
- 24- لؤلۆ: جەمال ئیبراهیم لؤلۆ: میژووی جوولەمکه له کوردستاندا، گۆڤاری خاڤ، ژ: 113.
- 25- لەتێف، عادل لەتێف مەولهی: مەولهی سەربوردێك له ژیان و مشتێك له خەرواری بەرهممی، نوسینگە تەفسیر، چاپی یەکەم: ۲۰۲۳ز.
- 26- محمد: ئەنوەر قادر محمد، لیریکی شاعیری گهرهه کورد مەولهی، کوردستان – سلیمانی، دەرگای چاپ و پەخشێ سەردەم، چاپی سێیەم سالی ۲۰۰۷ز.
- 27- مودەریس: مەلا عبدالکریمی مودەریس، عەقیده مەرضیه: پیاچونەوهی فاتح عبد الکریم، چاپخانهی الخلود – بغداد، سالی: ۱۹۸۸ز. هەروەها کتێبی: الوسيلة في شرح الفضيلة، چاپی یەکەم: چاپخانهی الارشاد – بغداد، سالی: ۱۹۷۲ز، یادی مەردان: مودەریس، دەرگای چاپ و بڵاوکردنەوهی ئاراس، چاپی دووهم: هەولێر ۲۰۱۱ز.
- 28- مەلا صالح: حکیمی مەلا صالح، لیکۆلێنەوه، پشکنین، شیعری بڵاونەکراوه، له سالی 1997ز له چاپخانهی سه‌لاح‌ه‌دینی ئه‌یوبی له ئورمیه چاپ کراوه.
- 29- مەلا کەریم، محمدی ملا کەریم، مەولهی ژیان و بەرهممی، چاپخانهی وەزارەتی پەرەدەر، هەولێر – دەرگای ئاراس چاپی یەکەم- سالی ۲۰۰۱ز .
- 30- مەولهی: سید عبدالرحیمی مەولهی، الفضيلة، ئاماده‌کردن و پێشکەشکردنی بۆ چاپ: محمد علي قرداغی، چاپی ۱، چاپخانهی زانکۆی سه‌لاح‌الدین – هەولێر، ۲۰۲۲ز.
- 31- هه‌ورامی: حه‌مه کهریم هه‌ورامی، مەولهی شاعیری نازاروو خەم، بڵاوکراوهی ئەکادیمیای کوردی، چاپخانهی حاجی هاشم – هەولێر، ۲۰۱۳ز - ۲۷۱۳ک.

32- Mawlawi's method of unjustified changes in the book of Fadhila and his efforts

33- to do so, is a study of Maqasid belief.

34- Researcher: Dr. Aram Jalal Abdullah.

35- Scientific title: : Assist Prof

36- Place of work: Iraq - Sulaimani - Sulaimani University - College of Islamic Sciences - Department of Religious Education.

Abstract: This research is an attempt to explain the issue of unwarranted change in the book of Fadhila and efforts of the great scholar Sayyid Abdul-Rahim Mawlawi. For this purpose, it shows that unjust change is a reason of protection and stability of society, but with its own conditions, which the scholars have formulated in the light of the Holy Qur'an, hadiths and the behavior of the Prophet (peace be upon him). The subject of unjust change is like a double-edged sword; If used wisely by experts; Societies will be comfortable and scientists will have a great influence against the unjust, If otherwise; It was used by people who were not familiar with the text and purposes of Shari'ah; It will cause instability in society and disrupt one of the main pillars of reform in Islam.

Keywords: Mawlawi, Book of Fadhila, Unjust Change, Belief, Maqasid.